

Riksdagens svar RSv 186/2017 rd — RP 100/2017 rd

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till alkohollag och vissa lagar som har samband med den

Ärende

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till alkohollag och vissa lagar som har samband med den (RP 100/2017 rd).

Beredning i utskott

Utskottets betänkande: Social- och hälsovårdsutskottet (ShUB 24/2017 rd).

Utskottets betänkande: Stora utskottet (StoUB 1/2017 rd).

Beslut

Riksdagen har godkänt följande uttalanden:

1. Riksdagen förutsätter att regeringen utreder möjligheten att ge kommunerna rätt att på särskilda grunder begränsa förtäring av alkoholdrycker i parker och jämförbara allmänna platser, såsom lekparker, daghemmens och skolornas gårdsområden och begravningsplatser.
2. Riksdagen förutsätter att regeringen klarlägger bestämmelserna om distansförsäljning med beaktande av kraven enligt EU-rätten och högsta domstolens kommande avgörande i fallet Visnapuu. Det är social- och hälsovårdsministeriet som ansvarar för beredningen och i den ska de EU-rättsliga villkoren beaktas och särskilt också att lösningarna i fråga om distansförsäljning inte får utgöra en risk för att detaljhandelmonopolet för alkoholdrycker med en alkoholhalt över den föreskrivna gränsen försvinner eller för att det finländska näringslivet inte längre kan fungera på lika villkor som sina utländska konkurrenter. Beredningen ska också beakta de krav som ställs på flexibelt uttag av punktskatter.

Riksdagen har antagit följande lagar:

Alkohollag

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

Riksdagens svar RSv 186/2017 rd

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens syfte

Syftet med denna lag är att få konsumtionen av alkoholhaltiga ämnen att minska genom att begränsa och övervaka den anknytande näringsverksamheten i syfte att förebygga alkoholens negativa effekter för dem som konsumerar alkohol, för andra människor och för hela samhället.

2 §

Lagens tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på tillverkning, import, införsel, export, transport, försäljning och annan överlåtelse samt användning, innehav och marknadsföring av alkoholhaltiga ämnen.

På alkoholhaltiga ämnen som utgör livsmedel tillämpas livsmedelslagen (23/2006) till den del något annat inte föreskrivs i denna lag.

Denna lag tillämpas inte på alkoholhaltiga ämnen som utgör läkemedel eller läkemedelspreparat enligt läkemedelslagen (395/1987).

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *alkoholhaltigt ämne* ett ämne eller en produkt som innehåller mer än 1,2 volymprocent etylalkohol,

2) *alkoholdryck* ett alkoholhaltigt ämne som är avsett att drickas och som innehåller högst 80 volymprocent etylalkohol,

3) *svag alkoholdryck* en alkoholdryck som innehåller högst 22 volymprocent etylalkohol,

4) *stark alkoholdryck* en alkoholdryck som innehåller mer än 22 volymprocent etylalkohol,

5) *sprit* etylalkohol eller en sådan vattenlösning av etylalkohol som innehåller mer än 80 volymprocent etylalkohol,

6) *kraftigt denaturerad sprit* sprit som i enlighet med artikel 27.1 a i rådets direktiv 92/83/EEG om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker gjorts otjänlig för förtäring,

7) *lindrigt denaturerad sprit* sprit som i enlighet med artikel 27.1 b i det direktiv som nämns i 6 punkten gjorts otjänlig för förtäring,

8) *alkoholpreparat* ett alkoholhaltigt ämne som inte är en alkoholdryck eller sprit och som kan vara denaturerat,

9) *tillverkning* framställning av etylalkohol genom jäsning eller på något annat sätt samt koncentration av en lösning som innehåller etylalkohol genom destillering eller på något annat motsvarande sätt,

Riksdagens svar RSv 186/2017 rd

- 10) *partihandel* försäljning av alkoholhaltiga ämnen för återförsäljning eller vidareförädling,
- 11) *detaljhandel med alkoholdrycker* försäljning av alkoholdrycker för förtäring någon annanstans än i lokaler som försäljaren kontrollerar eller någon annanstans än under övervakning som ordnas av försäljaren,
- 12) *servering av alkoholdrycker* försäljning av alkoholdrycker för förtäring i lokaler som försäljaren kontrollerar eller under övervakning som ordnas av försäljaren,
- 13) *alkoholbolaget* ett helt statsägt aktiebolag som enligt vad som föreskrivs i denna lag med ensamrätt bedriver detaljhandel,
- 14) *gårdsvin* en alkoholdryck som innehåller högst 13 volymprocent etylalkohol och har framställts enbart genom jäsning av bär, frukter eller andra växtdelar, med undantag för druvor och spannmålsprodukter, och som har tillverkats på ett sådant tillverkningsställe som i rättsligt och ekonomiskt hänseende är oberoende av andra tillverkare av alkoholdrycker, som utövar sin verksamhet i samband med jordbruk och fysiskt åtskilt från andra tillverkningsställen för alkoholdrycker, som inte tillverkar på licens och som per kalenderår producerar högst 100 000 liter alkoholdrycker,
- 15) *hantverksöl* en alkoholdryck som innehåller högst 12 volymprocent etylalkohol och har framställts enbart genom jäsning av mältade eller omältade spannmålsprodukter, och där det vid tillverkningen inte har använts andra tillverkningsämnen än korn av andra växter, socker, humle och andra i jäsningen inbegripna växtdelar och kryddor, och som har tillverkats i ett sådant bryggeri som i rättsligt och ekonomiskt hänseende är oberoende av andra tillverkare av alkoholdrycker, som utövar sin verksamhet fysiskt åtskilt från andra tillverkare av alkoholdrycker, som inte tillverkar på licens och som per kalenderår producerar högst 500 000 liter alkoholdrycker; hantverksöl kan också vara sådan sahti som avses i kommissionens förordning (EG) nr 244/2002 om komplettering av bilagan till förordning (EG) nr 2301/97 om att införa vissa benämningar i det register över skyddade särarter som föreskrivs i rådets förordning (EEG) nr 2082/92 om särartsskydd för jordbruksprodukter och livsmedel,
- 16) *marknadsföring* reklam, indirekt reklam och annan säljfrämjande verksamhet; indirekt reklam är i synnerhet främjande av försäljningen av en produkt i samband med reklam för någon annan nyttighet genom att ett etablerat kännetecken för produkten eller försäljaren oförändrat eller ändrat så att det ändå kan kännas igen används som kännetecken för nyttigheten eller genom att reklamen för en annan produkt på något annat sätt associerar till en bestämd produkt eller försäljaren.

Bestämmelserna om försäljning i denna lag tillämpas också inom näringsverksamhet på förmedling och överlåtelse av alkoholhaltiga ämnen mot ersättning och av alkoholhaltiga ämnen som marknadsförs i samband med någon annan nyttighet eller tjänst, om inte något annat föreskrivs i denna lag.

Om två eller flera i 1 mom. 14 och 15 punkten avsedda tillverkare av alkoholdrycker samarbetar inom produktionen eller verksamheten, anses det inte betyda att de i rättsligt eller ekonomiskt hänseende är beroende av varandra. Som samarbete inom produktionen eller verksamheten betraktas anskaffning av råvaror och förnödenheter som behövs vid framställningen av alkoholdrycker samt förpackning, marknadsföring och distribution av alkoholdrycker. Vid tillämpningen av detta moment förutsätts det dock att den sammanlagda mängden alkoholdrycker som producerats i samarbete inte överstiger 100 000 liter i fråga om tillverkare av gårdsvin och 500 000 liter i fråga om tillverkare av hantverksöl.

Det som föreskrivs om tillverkning gäller också vidareförädling och omtappning av sprit och av de alkoholdrycker som är skattefria enligt punktskattelagen (182/2010).

Riksdagens svar RSv 186/2017 rd

4 §

Förbud mot åtgärder som strider mot god sed

Vid tillverkning, import, försäljning och marknadsföring av alkoholhaltiga ämnen och i samband med dessa verksamheter får åtgärder som strider mot god sed inte vidtas inom näringsverksamhet som bedrivs i enlighet med avtal eller andra arrangemang.

En åtgärd anses strida mot god sed, om den är klart oförenlig med allmänt godtagna samhällsliga värden och i synnerhet om den ger uttryck för en positiv eller likgiltig attityd till att hälsan äventyras under alkoholpåverkan eller med narkotika, läkemedelspreparat eller kemikalier.

2 kap.

Tillståndsplikt

5 §

Tillståndspliktig verksamhet

Alkoholdrycker får inte tillverkas eller säljas utan tillstånd.

Sprit får inte tillverkas, importeras, säljas, användas eller innehas utan tillstånd.

6 §

Undantag från tillståndsplikten

Med avvikelse från 5 §

1) är det tillåtet att tillverka och sälja alkoholdrycker som innehåller högst 2,8 volymprocent etylalkohol,

2) är detaljhandel med och servering av alkoholdrycker i utrikestrafik tillåtet på det sätt som föreskrivs i 47 och 48 §,

3) är det tillåtet att sälja alkoholdrycker och sprit för export,

4) får en enskild i sitt hem på något annat sätt än genom destillering tillverka svaga alkoholdrycker uteslutande för eget bruk,

5) är det tillåtet att importera, sälja, använda och inneha kraftigt denaturerad sprit,

6) är det tillåtet att importera, använda och inneha samt med de begränsningar som anges i 53 § sälja lindrigt denaturerad sprit,

7) är det tillåtet att importera och inneha sprit, om den transporteras utan mellanlagring genom Finlands territorium till ett annat land och transiteringen har anmälts till Tullen före ankomsten till Finland.

Alkoholbolaget har ensamrätt till detaljhandel med alkoholdrycker, med de undantag som anges i 1 mom. 1—3 punkten och 17 §.

Riksdagens svar RSv 186/2017 rd

7 §

Tillståndsmyndigheter

På ansökan beviljas detaljhandels- och serveringstillstånd för alkoholdrycker av det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde sökandens detaljhandels- eller serveringsställe ligger. Om detaljhandeln eller serveringen inte äger rum inom ett visst regionförvaltningsverks område, beviljas tillståndet av regionförvaltningsverket på sökandens hemort eller, om sökanden saknar hemort i Finland, av Regionförvaltningsverket i Södra Finland.

På ansökan beviljas övriga tillstånd av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården.

8 §

Tillståndsansökan

Till tillståndsansökan ska det fogas den utredning som behövs för bedömningen av de förutsättningar för beviljande av tillstånd som avses i 13—20 § och som gäller sökanden, verksamheten, dess konsekvenser och andra relevanta omständigheter och som tillståndsmyndigheten inte redan har tillgång till.

Närmare bestämmelser om innehållet i tillståndsansökan och om den utredning som ska fogas till ansökan utfärdas genom förordning av statsrådet.

9 §

Beviljande av tillstånd

Tillstånd enligt denna lag beviljas tills vidare, om inte sökanden har ansökt om tillstånd för viss tid, om inte verksamheten är tidsbegränsad till sin karaktär eller om inte tillståndsmyndigheten av grundad anledning anser att tillståndet ska beviljas för högst ett år för att det ska gå att kontrollera att sökanden eller den tillståndspliktiga verksamheten har de förutsättningar som behövs eller ge akt på konsekvenserna av verksamheten.

På de tillstånd som avses i denna lag tillämpas inte 13 § i lagen om tillhandahållande av tjänster (1166/2009).

10 §

Förbud mot överlåtelse av tillstånd

Ett tillstånd enligt denna lag och de rättigheter som ingår i tillståndet får inte säljas eller på något annat sätt överlätas helt eller delvis till någon annan.

Riksdagens svar RSv 186/2017 rd

11 §

Anmälan om förändringar

Om ett tillstånd har beviljats en juridisk person, och det bestämmande inflytande över den juridiska personen som grundar sig på äganderätt, avtal eller andra arrangemang överförs, ska tillståndshavaren underrätta tillståndsmyndigheten om saken inom två veckor från det att det bestämmande inflytandet överfördes.

Om tillståndshavaren beslutar att väsentligt ändra karaktären eller omfattningen av sin verksamhet så att tillståndet inte längre täcker den förändrade verksamheten, ska tillståndshavaren ansöka om ändring av tillståndet innan ändringen genomförs. Inga ändringar får genomföras innan tillståndsmyndigheten har godkänt ändringen av tillståndet.

12 §

Allmänna förutsättningar för beviljande av tillstånd

Tillverknings-, import-, användnings-, partihandels-, detaljhandels- och serveringstillstånd enligt denna lag ska beviljas en fysisk eller juridisk person som avses i 1 § 1 eller 2 mom. i lagen angående rättighet att idka näring (122/1919) och som har de förutsättningar enligt denna lag som hänför sig till sökanden och som behövs för att bedriva verksamheten.

13 §

Allmänna förutsättningar som hänför sig till sökanden

Förutsättningarna för att bevilja en fysisk person tillstånd är att

1) sökanden är myndig, hans eller hennes handlingsbehörighet inte har begränsats med stöd av 18 § i lagen om förmyndarverksamhet (442/1999) och sökanden inte har förordnats en intressebevakare med stöd av 8 § 1 mom. i den lagen,

2) sökanden inte har försatts i konkurs och i fråga om sin förmögenhet förmår sköta verksamheten och se till att de lagstadgade skyldigheterna uppfylls,

3) sökanden är känd som tillförlitlig och till sina personliga egenskaper är lämplig för uppgiften.

Förutsättningarna för att bevilja en juridisk person tillstånd är att

1) sökanden inte har försatts i konkurs och i fråga om sin förmögenhet förmår sköta verksamheten och se till att de lagstadgade skyldigheterna uppfylls,

2) de som hör till förvaltningsorganen, verkställande direktören samt i ett öppet bolag bolagsmännen och i ett kommanditbolag de ansvariga bolagsmännen uppfyller förutsättningarna i 1 mom. 1—3 punkten.

Förutsättningarna för beviljande av tillstånd uppfylls inte på det sätt som avses i 1 och 2 mom. om sökandens eller personens tidigare verksamhet som helhet betraktad visar att sökanden eller personen är uppenbart olämplig att bedriva näringsverksamhet enligt denna lag.

Som tidigare verksamhet enligt 3 mom. betraktas att

1) sökanden eller personen i betydande grad eller upprepade gånger har försummat att betala skatter eller andra offentliga avgifter eller att personen har utövat bestämmande inflytande över

Riksdagens svar RSv 186/2017 rd

en juridisk person som på motsvarande sätt har försummat att betala skatter eller andra offentliga avgifter,

2) sökanden eller personen enligt utmätning eller någon annan utredning annat än tillfälligt är oförmögen att svara för sina skulder,

3) sökanden eller personen under de fem senaste åren har fått ett tillstånd som avses i denna lag permanent återkallat eller personen har utövat bestämmande inflytande över en juridisk person vars i denna lag avsedda tillstånd permanent har återkallats under samma tid,

4) personen under de senaste fem åren har dömts till straff för ett sådant uppsåtligt brott i anslutning till utövande av näringsverksamhet som kan leda till fängelse,

5) det på grundval av brott eller förseelser som begåtts i berusat tillstånd eller gripanden enligt 2 kap. 2 § i polislagen (872/2011) till följd av berusning kan anses att personen missbrukar berusningsmedel.

Förutsättningarna för beviljande av tillstånd kan bedömas i enlighet med de faktiska förhållandena, om det av ansökan eller förhållandena annars tydligt framgår att den sökandes verksamhet leds eller dess förvaltning sköts av någon annan än den person som avses i 2 mom. 2 punkten och att arrangemangen i anslutning till förfarandet har framställts i strid med de faktiska förhållandena i syfte att kringgå bestämmelserna om förutsättningarna för beviljande av tillstånd.

14 §

Tillverkningstillstånd för alkoholdrycker och sprit och förutsättningar för beviljande av sådana tillstånd

Tillverkningstillstånd för alkoholdrycker och sprit beviljas en sökande

1) som har tillgång till det kunnande som krävs för att garantera produktsäkerheten och kvaliteten,

2) vars tillverkningslokaler, anordningar och tillverkningsmetoder är lämpliga för att övervakningen, produkt- och livsmedelssäkerheten och kvaliteten ska kunna garanteras,

3) som har blivit godkänd att hålla ett skatteupplag enligt 22 § i punktskattelagen,

4) som har utarbetat en plan för egenkontroll enligt 56 §.

Lindrigt denaturerad sprit får tillverkas av den som har rätt att importera, bedriva partihandel med eller använda sprit.

Tillverkningstillstånd får trots 1 mom. beviljas för undervisning eller forskning enligt en undervisningsplan inom utbildning enligt universitetslagen (558/2009), yrkeshögskolelagen (932/2014), lagen om grundläggande yrkesutbildning (630/1998) och lagen om yrkesinriktad vuxenutbildning (631/1998) samt för annan forskning och produktutveckling. En produkt som har tillverkats i enlighet med ett tillverkningstillstånd enligt detta moment får användas endast för analyser och kvalitetskontroller.

Tillståndsmyndigheten får begränsa ett tillverkningstillstånd till att gälla bara vissa alkoholdrycker, om det kunnande sökanden har tillgång till eller sökandens anordningar inte är lämpliga för tillverkning av alla slags alkoholdrycker.

Riksdagens svar RSv 186/2017 rd

15 §

Import- och partihandelstillstånd för sprit och användningstillstånd för sprit och skattefria alkoholdrycker samt förutsättningar för beviljande av sådana tillstånd

Import- och partihandelstillstånd för sprit beviljas en sökande

- 1) vars lagerlokaler är lämpliga för att övervakningen ska kunna garanteras,
- 2) som har blivit godkänd att hålla ett skatteupplag enligt 22 § i punktskattelagen eller godkänd som registrerad mottagare enligt 52 § eller tillfälligt registrerad mottagare enligt 53 § i samma lag, och
- 3) som har utarbetat en plan för egenkontroll enligt 56 §.

Användningstillstånd för sprit beviljas trots 13 § en sökande som vid sådan tillverkning eller kvalitetssäkring av produkter som sker inom näringsverksamhet har ett motiverat behov att använda sprit. Användningstillstånd för skattefria alkoholdrycker beviljas trots 13 §, om sökanden har sådan rätt att använda skattefria alkoholdrycker som avses i 8 § i lagen om accis på alkohol och alkoholdrycker (1471/1994).

Den som har beviljats tillverkningstillstånd för sprit har rätt att importera, bedriva partihandel med och använda sprit utan något separat tillstånd. Den som har beviljats användningstillstånd för sprit har rätt att importera sprit för eget bruk efter att ha gjort en anmälan till tillståndsmyndigheten om att importen inleds. Den som har beviljats tillverknings-, import-, partihandels- eller användningstillstånd för sprit har rätt att inneha och transportera sprit som avses i tillståndet.

16 §

Partihandelstillstånd för alkoholdrycker och förutsättningar för beviljande av sådana tillstånd

Partihandelstillstånd för alkoholdrycker beviljas en sökande

- 1) som har tillgång till det kunnande som krävs för att garantera produktsäkerheten och kvaliteten,
- 2) vars lagerlokaler är lämpliga för att produktsäkerheten, kvaliteten och övervakningen ska kunna garanteras,
- 3) som har utarbetat en plan för egenkontroll enligt 56 §.

Den som har beviljats tillverkningstillstånd för alkoholdrycker har rätt att bedriva partihandel med alkoholdrycker utan något separat tillstånd.

Tillståndsmyndigheten får meddela sådana tillståndsvillkor för partihandeln som är nödvändiga för att övervakningen och produktsäkerheten ska kunna garanteras.

17 §

Detaljhandelstillstånd för alkoholdrycker och förutsättningar för beviljande av sådana tillstånd

Ett detaljhandelstillstånd för alkoholdrycker som innehåller högst 5,5 volymprocent etylalkohol gäller detaljhandel inomhus på ett enda detaljhandelsställe och beviljas

- 1) en sökande som annat än tillfälligt saluhåller ett mångsidigt utbud av livsmedel för det dagliga behovet i en byggnad som avses i markanvändnings- och bygglagen (132/1999), om inte för-

Riksdagens svar RSv 186/2017 rd

säljningen av alkoholdrycker står för en klart större andel av näringsverksamheten än försäljningen av andra livsmedel,

2) en sökande som bedriver näringsverksamhet enligt 1 punkten i en butiksbil eller butiksbat som på en reguljär rutt som tillståndsmyndigheten godkänt betjänar fast bosatta eller säsongsbonde,

3) i samband med serveringstillstånd för detaljhandel med de alkoholdrycker som serveras; i samband med serveringstillstånd för viss tid eller på ett serveringsområde enligt 20 § får detaljhandelstillstånd emellertid beviljas endast för evenemang som ordnas av flera tillverkare av alkoholdrycker och vars syfte är att presentera produkterna för konsumenterna,

4) en innehavare av tillverkningstillstånd i anslutning till stället där alkoholdryckerna tillverkas.

Detaljhandelstillstånd för gårdsvin och hantverksöl gäller detaljhandel inomhus på ett enda detaljhandelsställe, och det beviljas tillverkaren av alkoholdryckerna i fråga och gäller i anslutning till eller i den omedelbara närheten av det tillverkningsställe där alkoholdryckens jäsning skett och som finns i en byggnad som avses i markanvändnings- och bygglagen. På detaljhandelsstället får även alkoholdrycker som avses i 1 mom. säljas.

En ytterligare förutsättning för att ett tillstånd som avses i 1 eller 2 mom. ska beviljas är att sökanden har utarbetat en plan för egenkontroll enligt 56 §.

Tillståndsmyndigheten får meddela tillståndsvillkor som gäller kassa- och försäljningsarrangemang i detaljhandeln, om det till stället läge eller verksamhet hänför sig särskilda risker med avseende på övervakning eller allmän ordning och säkerhet eller om det också bedrivs servering på samma verksamhetsställe.

18 §

Serveringstillstånd för alkoholdrycker och förutsättningar för beviljande av sådana tillstånd

Ett serveringstillstånd för alkoholdrycker gäller serveringsområdet på ett serveringsställe och beviljas en sökande som utövar förplägnadsverksamhet som avses i lagen om inkvarterings- och förplägnadsverksamhet (308/2006), om

1) det serveringsområde som ska godkännas, i fråga om storlek och konstruktioner är sådant att det kan övervakas av myndigheterna och tillståndshavaren, och

2) sökanden har utarbetat en plan för egenkontroll enligt 56 §.

Ett allmänt läktarutrymme som används vid idrotts-, motions- eller musikevenemang eller andra jämförbara evenemang får inte godkännas som serveringsområde. Ett läktarutrymme kan dock godkännas som serveringsområde vid ovan avsedda evenemang, om läktarutrymmet är reserverat endast för personer som har fyllt 18 år.

Ett serveringsområde som avses i 1 mom. får ändras på anmälan av tillståndshavaren. Serveringsområdet får dock inte utvidgas utomhus. Anmälan om ändring av serveringsområdet ska lämnas in till tillståndsmyndigheten minst tre veckor innan ändringen är planerad att tas i bruk. Tillståndsmyndigheten ska inom två veckor från det att anmälan togs emot meddela om ändringen inte uppfyller förutsättningarna enligt 1 eller 2 mom.

Riksdagens svar RSv 186/2017 rd

19 §

Beviljande av serveringstillstånd för alkoholdrycker i vissa fall

Trots 18 § 1 mom. 1 punkten får två eller flera sökande beviljas tillstånd för servering på samma serveringsområde samtidigt, om en av sökandena meddelar att den ansvarar för övervakningen på området.

Trots 18 § 1 mom. 1 punkten får serveringstillstånd beviljas för servering till en resande som avses i lagen om inkvarterings- och förplägnadsverksamhet i ett inkvarteringsrum och för servering till slutna sällskap i tillståndshavarens konferenslokal eller på ett motsvarande område.

Serveringstillstånd kan beviljas en sökande som inte har ett serveringsställe, om serveringen bedrivs på det sätt som avses i 20 §.

20 §

Servering vid tillställningar och evenemang

En evenemangs-, mötes- eller festlokal och ett motsvarande område kan på ansökan av lokals eller områdets ägare eller innehavare godkännas som serveringsområde, om det uppfyller föreskrifterna enligt 18 § 1 och 2 mom.

Trots 18 § 1 mom. får den som beviljats serveringstillstånd bedriva servering på ett i 1 mom. i denna paragraf avsett godkänt serveringsområde efter att ha gjort en anmälan om saken till tillståndsmyndigheten. Anmälan om serveringen ska göras senast tre dygn innan tillställningen börjar. Om serveringen anknyter till turisttjänster får tillståndshavarens serveringstillställningar anmälas för högst ett år åt gången med angivande av de planerade rutterna.

Närmare bestämmelser om förfarandet för godkännande av lokaler och områden samt om anmälan om tillställningar utfärdas genom förordning av statsrådet.

21 §

Utlåtanden och information om ansökan om serveringstillstånd

Tillståndsmyndigheten ska vid behov begära utlåtande om en ansökan om serveringstillstånd av den kommun där verksamhetsstället finns och av polisen.

Dessutom ska tillståndsmyndigheten informera ägare och innehavare i samma fastighet och i bostadsfastigheter som ligger invid eller mitt emot om att en ansökan om serveringstillstånd är anhängig och ge dem möjlighet att uttala sig i frågan på det sätt som avses i 41 § i förvaltningslagen (434/2003), om ansökan gäller servering utomhus eller om det tidigare förekommit ordningsproblem eller problem med oljud på det aktuella stället.

Avvikelse får göras från bestämmelserna i 2 mom., om det är uppenbart onödigt att inhämta utlåtanden och anmärkningar på grund av de utlåtanden som avses i 1 mom. eller annars på grund av tidigare utlåtanden, ställets verksamhetsidé eller läge eller någon annan motsvarande omständighet.

Var och en har rätt att på begäran få information om anhängiga ansökningar om serveringstillstånd och komma med anmärkningar med anledning av ansökningarna.

Riksdagens svar RSv 186/2017 rd

22 §

Villkor och begränsningar som avser serveringstillstånd

Tillståndsmyndigheten får för att trygga övervakningen förena ett serveringstillstånd eller ett i 20 § avsett godkännande med villkor och begränsningar som gäller serveringsområdet och serveringstiden, om

1) serveringen är avsedd att ske på ett ställe i anslutning till eller i omedelbar närhet av lokaler som huvudsakligen är avsedda för eller används av barn eller ungdomar eller på ett ställe där det bedrivs näringsverksamhet vars huvudsakliga målgrupp är barn och ungdomar,

2) serveringen är avsedd att ske under ett idrottsevenemang eller en tillställning som är avsedd för hela familjen eller vars deltagare annars till stor del är barn och ungdomar.

Tillståndsmyndigheten får förena ett serveringstillstånd eller ett i 20 § avsett godkännande med villkor eller begränsningar som gäller serveringsområde, serveringstid, portionsstorlekar, personalstorlek, antal kundplatser och förebyggande av problem med oljud, om villkoren och begränsningarna på grund av ställets läge, verksamhetens särskilda karaktär eller andra särskilda omständigheter som har framkommit vid verksamheten är nödvändiga för att trygga övervakningen på serveringsstället och i dess omgivning, förebygga ordningsproblem och problem med oljud för dem som bor i närheten eller garantera allmän ordning och säkerhet.

Försäljningstiden och de volymer som säljs till kunderna vid den detaljhandel som avses i 17 § 1 mom. 3 punkten får begränsas på de grunder som anges i 2 mom.

De villkor och begränsningar som avses i 1—3 mom. ska dimensioneras så att de inte utgör ett hinder eller gör det oskäligt svårt för tillståndshavaren att utöva förplägnadsverksamhet. Om det meddelas villkor och begränsningar som gäller tillståndshavarens pågående verksamhet, får dessa träda i kraft tidigast 30 dagar från det att beslutet om dem har delgetts. Tillståndsmyndigheten ska på ansökan av tillståndshavaren ändra eller upphäva de med tillståndet förenade villkoren och begränsningarna utan dröjsmål, om verksamhetens karaktär eller andra särskilda omständigheter har förändrats så att villkoren eller begränsningarna inte längre är nödvändiga.

3 kap.

Alkoholbolaget

23 §

Alkoholbolagets uppgifter

För att de negativa effekter som avses i 1 § ska kunna minskas har alkoholbolaget, med de undantag som anges i 6 §, ensamrätt att bedriva detaljhandel med alkoholdrycker. På alkoholbolaget och den detaljhandel med alkoholdrycker bolaget bedriver tillämpas bestämmelserna om innehavare av detaljhandelstillstånd för alkoholdrycker och om detaljhandel med alkoholdrycker, om inte något annat följer av om ensamrätten eller något annat föreskrivs.

Riksdagens svar RSv 186/2017 rd

24 §

Förvaltningsrådet

Alkoholbolaget har ett förvaltningsråd med tolv ordinarie medlemmar. Medlemmarna i förvaltningsrådet förordnas för fyra kalenderår i sänder av statsrådet, som samtidigt utser dess ordförande och vice ordförande. Om en medlem i förvaltningsrådet begär befrielse från sitt uppdrag eller avlider under mandattiden, förordnar social- och hälsovårdsministeriet en ny medlem för den återstående mandattiden.

Förvaltningsrådet fastställer för alkoholbolaget för ett kalenderår i sänder en verksamhetsplan om minskandet de negativa effekter som avses i 1 §. Förvaltningsrådet ska årligen lämna social- och hälsovårdsministeriet en berättelse om alkoholbolagets detaljhandel och om de åtgärder genom vilka bolaget har försökt minska de negativa effekter som avses i 1 §.

En företrädare för social- och hälsovårdsministeriet har rätt att följa handläggningen av ärenden och att delta i diskussionen vid förvaltningsrådets möten.

25 §

Icke-diskriminerande verksamhet

Alkoholbolagets beslut om att införa alkoholdrycker i detaljhandeln och avlägsna alkoholdrycker ur detaljhandeln och om prissättning av alkoholdrycker ska fattas på offentliga och opartiska grunder, oberoende av tillverkarens eller försäljarens nationalitet eller hemort.

Det som föreskrivs i 1 mom. ska också tillämpas på hur alkoholdrycker ställs fram, på andra försäljningsarrangemang i alkoholbutiker och på övrig presentation av alkoholdrycker för konsumenterna.

Den som är anställd hos alkoholbolaget får inte behandla ett ärende som gäller införande av alkoholdrycker i eller avlägsnande av alkoholdrycker ur handeln, eller vara närvarande vid behandlingen, om han eller hon eller en närstående till honom eller henne står i ett sådant förhållande till tillverkaren eller försäljaren som avses i 28 § i förvaltningslagen.

Närmare bestämmelser om förfarandet vid det i 1 mom. avsedda beslutsfattandet inom alkoholbolaget och om offentliggörande av grunderna för beslutsfattandet för tillverkare och försäljare får utfärdas genom förordning av statsrådet.

26 §

Detaljhandelsställe och beviljande av detaljhandelstillstånd

Alkoholbolagets detaljhandelsställen godkänns på ansökan av alkoholbolaget av det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde försäljningsstället ligger. Ett försäljningsställe får inte godkännas, om dess läge medför oskälig olägenhet för dem som bor i närheten.

Om alkoholbolaget ansöker om ett i 17 § 1 mom. avsett detaljhandelstillstånd att sälja alkoholdrycker som innehåller högst 5,5 volymprocent etylalkohol, kan tillstånd beviljas om försäljningsstället uppfyller förutsättningarna enligt 1 mom.

När det gäller godkännande av alkoholbolagets detaljhandelsställen och beviljande av detaljhandelstillstånd till bolaget iakttas det som i 21 § föreskrivs om utlåtanen och delfående.

Riksdagens svar RSv 186/2017 rd

27 §

Utlämningsställe och utlämning av alkoholdrycker till köpare

Alkoholdrycker som har köpts hos alkoholbolaget får lämnas ut till köparna i en öppen affärslokal med vars verksamhetsutövare alkoholbolaget har ingått ett avtal om utlämningsstället.

Utlämningsstället godkänns på ansökan av alkoholbolaget av det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde utlämningsstället ligger. Ett utlämningsställe får inte godkännas om dess läge medför oskälig olägenhet för dem som bor i närheten eller om verksamhetsutövaren inte uppfyller förutsättningarna enligt 13 §.

Till ett utlämningsställe får det bara levereras alkoholdrycker som köparna har beställt dit. De levererade alkoholdryckerna får bara lämnas ut till köparna eller till personer som de har befullmäktigat, och alkoholdrycker som inte har avhämtats ska återsändas till alkoholbolaget senast två veckor efter det att de anlänt till utlämningsstället. På utlämning av alkoholdrycker på ett utlämningsställe tillämpas 35 och 37—40 § samt 42 § 2 mom.

28 §

Övrig försäljning av alkoholdrycker

Alkoholbolaget får också sälja alkoholdrycker i en i 17 § 1 mom. 2 punkten avsedd butiksbil eller butiksbat vars rutt har fastställts av regionförvaltningsverket.

Alkoholbolaget får ordna auktioner där det säljs alkoholdrycker.

Alkoholbolaget får beviljas partihandelstillstånd för alkoholdrycker. Alkoholbolaget får leverera alkoholdrycker till tillståndshavare och andra näringsidkare genom att sända dem till köparen.

4 kap.

Tillverkning, import, export och partihandel

29 §

Anmälan om import och export

Den som importerar eller exporterar sprit eller som importerar eller exporterar alkoholdrycker i kommersiellt syfte är skyldig att göra en anmälan till Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården om att verksamheten inleds.

Riksdagens svar RSv 186/2017 rd

30 §

Tillverkarens, importörens och partihandlarens allmänna skyldigheter

Tillverkaren och importören svarar för kvaliteten på och sammansättningen av alkoholdrycker som de har överlåtit till konsumtion samt för att produkterna, produktmärkningarna och den övriga presentationen av produkterna stämmer överens med gällande bestämmelser och föreskrifter.

Den som tillverkar och den som bedriver partihandel med alkoholdrycker samt den som tillverkar, bedriver partihandel med eller importerar sprit får sälja alkoholdrycker och sprit bara till tillståndshavare som avses i denna lag och för det syfte som anges i tillståndet. Försäljningen ska redovisas specifikt i fråga om varje köpare och varje tillstånd.

Den som har tillstånd att bedriva detaljhandel med och servera alkoholdrycker får utan partihandelstillstånd sälja sitt alkoholdryckslager till en annan tillståndshavare när verksamheten upphör eller övergår till någon annan. Säljaren ska meddela tillståndsmyndigheten om försäljningen inom 30 dagar från det att besittningen har överlåtit.

31 §

Partihandel med obeskattade alkoholdrycker

Den som bedriver partihandel med alkoholdrycker får sälja sådana alkoholdrycker för vilka punktskatt inte har betalats enbart för ändamål som är skattefria enligt punktskattelagen och 8 § 1 mom. 8 och 9 punkten i lagen om accis på alkohol och alkoholdrycker samt till innehavare av användningstillstånd för skattefria alkoholdrycker för det ändamål som anges i tillståndet.

32 §

Import av alkoholdrycker

Alkoholdrycker får utan särskilt importtillstånd importeras för eget bruk samt i kommersiellt syfte eller annars för bedrivande av näringsverksamhet. Den som i kommersiellt syfte eller annars för bedrivande av näringsverksamhet använder alkoholdrycker som innehåller mer än 2,8 volymprocent etylalkohol behöver dock i fråga om importerade alkoholdrycker ett i denna lag avsett tillstånd för sin verksamhet.

33 §

Åldergränser för införsel av alkoholdrycker

Den som är under 20 år får inte föra in starka alkoholdrycker i landet. Den som är under 18 år får inte föra in svaga alkoholdrycker i landet.

Riksdagens svar RSv 186/2017 rd

34 §

Resandeförsel av alkoholdrycker från länder utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

En i Finland bosatt person som på något annat sätt än med flyg anländer till Finland från ett land utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet får inte föra in alkoholdrycker i landet, om hans eller hennes resa har varat högst 24 timmar.

En utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet bosatt person som på något annat sätt än med flyg anländer till Finland från ett land utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet får inte föra in alkoholdrycker i landet, om hans eller hennes vistelse i Finland inte är en genomresa och varar högst tre dygn.

5 kap.

Detaljhandel med och servering av alkoholdrycker

35 §

Detaljhandelsställe för alkoholdrycker

Detaljhandel med alkoholdrycker får bedrivas endast så att dryckerna överläts till kunden på ett godkänt detaljhandelsställe. En innehavare av detaljhandelstillstånd får bara sälja alkoholdrycker som avses i tillståndet.

Alkoholdrycker får inte förtäras inomhus eller utomhus på det detaljhandelsställe som innehavaren av detaljhandelstillståndet förfogar över och inte heller i detta områdes omedelbara närhet. Tillståndshavaren ska vid behov märka ut det område där det är förbjudet att förtära alkoholdrycker.

36 §

Serveringsställe för alkoholdrycker

Alkoholdrycker får serveras endast genom att dryckerna överläts till kunden för förtäring på ett godkänt serveringsområde. Serveringsområdet för alkoholdrycker ska avgränsas eller märkas ut på ett tydligt sätt, om dess gränser inte annars klart kan urskiljas.

På serveringsområdet får det förtäras endast sådana alkoholdrycker som sålts av innehavaren av serveringstillståndet. De alkoholdrycker som serveras får inte föras bort från serveringsområdet eller förtäras utanför området. Tillståndsmyndigheten kan när den godkänner serveringsområdet tillåta att kunderna för alkoholdrycker från ett av serveringsställets serveringsområden till ett annat på ett sätt som godkänns i tillståndshavarens i 56 § avsedda plan för egenkontroll.

En kund som är uppenbart berusad ska vägras tillträde till serveringsstället. Om en kund på serveringsstället är uppenbart berusad, ska han eller hon avlägsnas från serveringsstället.

Riksdagens svar RSv 186/2017 rd

37 §

Detaljhandels- och serveringsförbud

Alkoholdrycker får inte säljas eller på något annat sätt inom detaljhandel eller genom servering överlåtas

- 1) till personer som inte har fyllt 18 år,
- 2) till personer som uppenbart är berusade eller som uppträder störande,
- 3) om det finns grundad anledning att befara att alkoholdrycker överlåts eller förmedlas olovligt.

Med avvikelse från 1 mom. 1 punkten får starka alkoholdrycker inte säljas eller på något annat sätt överlåtas inom detaljhandel till personer som inte har fyllt 20 år.

Personer som inte har fyllt 18 år, är uppenbart berusade eller uppträder störande får inte tillåtas inneha eller förtära alkoholdrycker på ett serveringsställe.

38 §

Personal som har hand om detaljhandel och servering

Detaljhandels- och serveringsställen ska ha en så stor personal som med beaktande av verksamhetens omfattning och art behövs för att övervakningen ska vara effektiv och ordningen upprätthållas effektivt.

En ansvarig föreståndare som företräder tillståndshavaren och har utsetts av denne, eller en annan person som tillståndshavaren har utsett för denna uppgift, ska finnas på plats på ett detaljhandels- eller serveringsställe som är öppet för kunder.

En person som inte har fyllt 18 år får inte vara ansvarig föreståndare eller inneha posten som annan för uppgiften utsedd person och inte heller sälja eller servera alkoholdrycker. En person som har fyllt 16 år får emellertid sälja alkoholdrycker på sådana detaljhandelsställen som avses i 17 § under direkt övervakning av den ansvariga föreståndaren eller någon annan som utsetts för uppgiften. En person som har fyllt 16 år får också servera alkoholdrycker under direkt övervakning av den ansvariga föreståndaren eller någon annan som utsetts för uppgiften.

Den som säljer alkoholdrycker och deltar i övervakningen av detaljhandel eller servering får i sitt uppdrag inte vara påverkad av alkohol eller något annat berusningsmedel.

39 §

Allmän övervakning

Innehavaren av detaljhandels- eller serveringstillstånd och dennes personal ska övervaka att förbuden och skyldigheterna enligt 35—38 § iakttas och svara för att ordningen upprätthålls på detaljhandels- eller serveringsstället.

Tillståndshavaren och dennes företrädare får avlägsna en person som har brutit mot ett förbud eller som är uppenbart berusad från en lokal som tillståndshavaren förfogar över. Tillståndshavaren eller dennes företrädare får ta ett kärl som har förts bort från serveringsområdet ifrån en person som har brutit mot ett förbud och förstöra den alkoholdryck som finns i kärlet.

Riksdagens svar RSv 186/2017 rd

40 §

Skyldighet att styrka ålder

Den som köper alkoholdrycker och den som vistas på ett serveringsområde är skyldig att på begäran, med ett fotoförsett identitetskort, körkort eller pass som utfärdats av en myndighet eller någon annan tillförlitlig fotoförsedd handling som utfärdats av en myndighet, styrka sin ålder för den personal som övervakar detaljhandel med och servering av alkoholdrycker och en tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över att denna lag iakttas.

41 §

Detaljhandelsförpackningar och portioner

I detaljhandeln får alkoholdrycker säljas endast i färdigt fyllda, slutna förpackningar.

Vid servering får alkoholdrycker säljas endast i öppnade förpackningar eller utportionerade i glas eller andra kärl.

Om en alkoholdryck vid servering säljs utportionerad, ska den finnas tillgänglig för kunden som basportioner. Basportionen för starka alkoholdrycker är 4 centiliter, basportionen för svaga alkoholdrycker som innehåller mer än 15 volymprocent etylalkohol är 8 centiliter, basportionen för svaga alkoholdrycker som innehåller mer än 8 men högst 15 volymprocent etylalkohol är 12 centiliter och basportionen för övriga svaga alkoholdrycker är 33 centiliter.

42 §

Detaljhandelstider

Detaljhandel med alkoholdrycker är tillåten mellan klockan 9 och 21.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. får alkoholbolaget bedriva detaljhandel med alkoholdrycker mellan klockan 9 och 21 från måndag till fredag och mellan klockan 9 och 18 på lördagar. Försäljning är dock förbjuden på kyrkliga högtidsdagar, första maj, mors dag, fars dag och självständighetsdagen. Försäljning är också förbjuden efter klockan 18 på nyårsaftonen och valborgsmässoaftonen och efter klockan 12 på julaftonen och midsommaraftonen.

Bestämmelserna i 1 mom. tillämpas inte på alkoholdrycker som innehåller högst 2,8 volymprocent etylalkohol.

43 §

Serveringstider

Servering av alkoholdrycker är tillåten mellan klockan 9 och 1.30. Serveringen får dock fortsätta till klockan 3 natten mot självständighetsdagen, nyårsdagen, första maj och midsommardagen.

Förtäring av serverade alkoholdrycker är tillåten i en timme efter det att serveringstiden gått ut.

Bestämmelserna i 1 mom. tillämpas inte på alkoholdrycker som innehåller högst 2,8 volymprocent etylalkohol.

Riksdagens svar RSv 186/2017 rd

44 §

Avvikelse från serveringstiden

Det är möjligt att fortsätta serveringen efter klockan 1.30 till högst klockan 4 utifrån en skriftlig anmälan till tillståndsmyndigheten (*anmälan om förlängd tid*). Anmälan ska lämnas till tillståndsmyndigheten minst tre veckor innan den förlängda tiden är planerad att införas. Anmälan ska innehålla uppgifter om längden på och tidpunkterna för den förlängda serveringstiden samt de uppgifter som behövs för bedömning av serveringsverksamhetens konsekvenser.

Serveringen får under den tid som nämns i 1 mom. fortsätta utomhus och serveringen får inledas tidigast klockan 7, om tillståndsmyndigheten beviljat tillstånd för detta (*tillstånd till förlängd tid*). Tillstånd får inte beviljas för ett utomhusområde, om serveringen kan leda till en sanitär olägenhet i boendemiljön. Tillstånd att påbörja servering tidigast klockan 7 får beviljas bara för frukostserveringen vid tillståndshavarens inkvarteringsställe. På ett serveringsområde som avses i 19 § 1 mom. får serveringen inte fortsätta efter klockan 1.30.

Tillståndsmyndigheten ska ge in anmälan om förlängd tid till den kommunala hälsoskyddsmyndigheten för behandling enligt 15 § i hälsoskyddslagen (763/1994). Närmare bestämmelser om anmälan och de utredningar som ska fogas till den utfärdas genom förordning av statsrådet.

Bestämmelser om tillståndsmyndighetens rätt att meddela begränsningar och villkor som gäller ett serveringstillstånd finns i 22 § 2 mom. Tillståndsmyndigheten får förbjuda förlängning av serveringstiden, om hälsoskyddsmyndigheten konstaterar att det medför sådana sanitära olägenheter som avses i hälsoskyddslagen för dem som bor i närheten och olägenheterna inte kan förebyggas genom tillståndshavarens åtgärder, för vars genomförande skälig tid har reserverats efter det att olägenheterna meddelades.

Kommunen har, om förlängd serveringstid medför mer än ringa olägenhet för den allmänna ordningen och säkerheten, rätt att inom det område i kommunen som olägenheten berör förbjuda förlängning av serveringstid eller bestämma om begränsningar som gäller förlängd serveringstid. Kommunens beslut kan gälla alla veckodagar eller vissa veckodagar och det kan gälla tills vidare eller för en viss tid. Beslutet träder i kraft tidigast sex månader från det att beslutet har vunnit laga kraft.

45 §

Övervakning av servering i vissa fall

Om serveringen fortsätter på serveringsstället efter klockan 1.30, ska tillståndshavaren för varje påbörjat hundratal kunder utse en sådan ordningsvakt som avses i lagen om privata säkerhetstjänster (1085/2015) att övervaka ordningen och säkerheten på serveringsstället och i dess omedelbara närhet från klockan 1.30 till dess att kunderna slutar förtära alkoholdrycker.

Tillståndsmyndigheten kan sänka kravet enligt 1 mom. eller slopa kravet helt och hållet, om tillståndshavaren i anmälan om förlängd tid eller i en skriftlig ansökan framför att kravet är klart onödigt på grund av ställets verksamhetsidé eller av någon annan motsvarande orsak, eller med avvikelse från det som föreskrivs ovan kräva att det utses fler ordningsvakter, om det är nödvändigt på det sätt som avses i 22 § 2 mom.

Alkoholdrycker får i de fall som avses i 19 § 2 mom. serveras trots 41 § 2 mom. och i inkvarteringsrum dessutom trots 36 § 2 och 3 mom. och 43 §, om mängden tillgängliga alkoholdrycker

Riksdagens svar RSv 186/2017 rd

har begränsats enligt antalet kunder och kraven på övervakning av serveringen. Närmare bestämmelser om begränsning av mängden alkoholdrycker utfärdas genom förordning av statsrådet.

46 §

Anskaffning av alkoholdrycker

När alkoholdrycker anskaffas för detaljhandel och servering i enlighet med 30 § 2 mom., ska köparen uppge sitt tillståndsnummer för försäljaren.

Innehavaren av ett detaljhandelstillstånd får till innehavare av serveringstillstånd sälja alkoholdrycker för servering. Innehavaren av serveringstillståndet ska då anmäla sin anskaffning till tillsynsmyndigheten i enlighet med 62 § 4 mom.

6 kap.

Detaljhandel med och servering av alkoholdrycker i utrikestrafik

47 §

Detaljhandel med och servering av alkoholdrycker på fartyg och luftfartyg i utrikestrafik

Detaljhandel med och servering av alkoholdrycker till passagerare på fartyg och luftfartyg i trafik mellan Finland och utlandet eller i trafik utomlands får bedrivas av den som har gjort en anmälan till Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården om sin verksamhet på försäljningsstället i fråga.

I anmälan ska det anges var detaljhandels- och serveringsområdena finns och hur de är avgränsade. Till anmälan ska fogas en plan för egenkontroll enligt 56 §.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården kan förbjuda ibruktagandet av ett serveringsområde eller begränsa det serveringsområde som anges i anmälan, om området inte uppfyller förutsättningarna i 18 § 1 mom.

Detaljhandel på Finlands territorium får dock bedrivas bara på ett sådant fartyg eller luftfartyg i rörelse som är avsett för passagerare och är på väg mellan en finländsk och en utländsk hamn eller ett finländskt och ett utländskt flygfält. Ett fartyg eller luftfartyg får då emellertid på sin reguljära rutt besöka landskapet Åland.

48 §

Detaljhandel med och servering av alkoholdrycker på flygplatser

Bestämmelserna i 47 § 1 och 2 mom. ska tillämpas på sådan detaljhandel med alkoholdrycker i skattefria butiker på flygplatser där dryckerna säljs endast till passagerare som reser utomlands för att medföras på resan.

Bestämmelserna i 47 § 1—3 mom. ska tillämpas på servering av alkoholdrycker på sådana för utrikestrafik avsedda delar av flygplatser dit bara passagerare som kan uppvisa flygbiljett har tillträde.

Riksdagens svar RSv 186/2017 rd

49 §

Skyldigheter vid detaljhandel och servering

Bestämmelserna om innehavare av detaljhandelstillstånd och serveringstillstånd för alkoholdrycker och om tillståndspliktig detaljhandel och servering tillämpas även i de situationer som avses i 47 och 48 §.

Bestämmelserna i 42 och 43 § och i 57 § 2 mom. tillämpas dock inte på detaljhandel och servering som avses i 47 och 48 §. Om försäljningen äger rum på Finlands territorium, är detaljhandeln och serveringen dock förbjuden mellan klockan 4 och 5.30.

7 kap.

Marknadsföring och prissättning

50 §

Reglering av marknadsföringen

Det är förbjudet att marknadsföra starka alkoholdrycker.

Marknadsföring av svaga alkoholdrycker och sammankoppling av sådan marknadsföring med marknadsföring av en annan produkt eller tjänst är förbjuden, om

1) den riktar sig till minderåriga eller andra personer till vilka alkoholdrycker enligt 37 § inte får säljas eller om sådana personer framställs i den,

2) alkoholkonsumtion i den kopplas samman med framförande av fordon,

3) en alkoholdrycks alkoholhalt i den framhävs som en positiv egenskap,

4) stor alkoholkonsumtion i den framställs på ett positivt sätt eller nykterhet eller måttlig konsumtion av alkohol på ett negativt sätt,

5) den skapar en bild av att alkoholkonsumtion ökar prestationsförmågan eller främjar social eller sexuell framgång,

6) den ger ett intryck av att alkohol har medicinska eller terapeutiska egenskaper eller att alkohol piggar upp, lugnar ned eller är en metod för att lösa konflikter,

7) den står i strid med god sed, i den används metoder som är opassande med tanke på konsumenten eller om den annars ger osanna eller vilseledande uppgifter om alkohol, alkoholkonsumtion, dess verkningar eller andra egenskaper,

8) den äger rum mellan klockan 7 och 22 i samband med televisions- eller radioverksamhet enligt lagen om tjänster inom elektronisk kommunikation (917/2014) eller i samband med offentlig visning i biografer av bildprogram som enligt lagen om bildprogram (710/2011) får visas för personer under 18 år,

9) den äger rum eller riktas till allmänheten på en allmän plats enligt ordningslagen (612/2003),

10) den innebär att konsumenterna deltar i spel, lotterier eller tävlingar,

11) den kommersiella aktör som har hand om sådan marknadsföring i en datanätstjänst som denne kontrollerar använder sig av verbalt eller visuellt innehåll som produceras av konsumenter eller med hjälp av tjänsten till konsumenter för spridning distribuerar verbalt eller visuellt innehåll som aktören själv eller konsumenter producerar.

Riksdagens svar RSv 186/2017 rd

Med avvikelse från vad som anges i 1 mom. får starka alkoholdrycker, med de begränsningar som anges i 2 mom., marknadsföras

1) på tillverkningsställen, detaljhandelsställen och serveringsställen för starka alkoholdrycker,
2) i prislistor för detaljhandeln eller för servering och i tillverkarens eller partihandlaren's produktförteckningar, i tryckt form eller utlagda på ett datanät, så att alla drycker som finns att tillgå presenteras för konsumenterna på ett enhetligt sätt, och

3) även i andra fall där marknadsföringen riktas till dem som deltar i försäljningen av alkoholdrycker, dock inte i ett datanät som konsumenterna har tillgång till.

Det förbud som avses i 2 mom. 9 punkten gäller inte marknadsföring av svaga alkoholdrycker, med de begränsningar som i övrigt anges i 2 mom.,

1) vid offentliga tillställningar enligt lagen om sammankomster (530/1999) och på platser som permanent används för offentliga tillställningar,

2) på fartyg och luftfartyg i internationell trafik,

3) på detaljhandelsställen och serveringsställen,

4) utanför detaljhandelsställen och serveringsställen i fråga om information om tillgången och priserna på drycker.

Bestämmelserna i 1 och 2 mom. tillämpas inte på sådan publikationsverksamhet och programverksamhet som avses i lagen om yttrandefrihet i masskommunikation (460/2003) och som bedrivs utomlands av en näringsidkare som inte är etablerad i Finland och vars alster avses vara tillgängliga enbart någon annanstans än i Finland eller ha samma innehåll oberoende av i vilket land mottagaren finns. Bestämmelserna tillämpas dock på sådan marknadsföring med ursprung i utlandet som gäller alkoholdrycker på den finländska marknaden och är avsedd att göras tillgänglig i synnerhet i Finland.

51 §

Prissättning och prisinformation

Det är förbjudet att i detaljhandeln och vid servering erbjuda två eller flera förpackningar eller portioner alkoholdryck till ett nedsatt totalpris.

Det är förbjudet att i detaljhandeln och vid servering erbjuda och betala sådan gottgörelse för priset på en alkoholdryck som räknas ut utifrån de alkoholdrycker eller andra konsumtionsnyttigheter och tjänster som köpts.

Det är förbjudet att utanför detaljhandelsställen utannonsera sådana priserbudanden på förpackningar alkoholdryck som varar kortare tid än två månader.

Riksdagens svar RSv 186/2017 rd

8 kap.

Tillverkning, import, införsel, försäljning och användning av denaturerad sprit och alkoholpreparat

52 §

Förbud mot förtäringssyfte

Lindrigt denaturerad sprit och lindrigt denaturerade alkoholpreparat samt odenaturerade alkoholpreparat får inte tillverkas, importeras, införas eller säljas i förtäringssyfte. För att säkerställa att förbudet iakttas finns det bestämmelser om begränsningar som gäller försäljningen av sådana ämnen i 53 och 54 §.

Bestämmelser om de metoder genom vilka sprit och alkoholpreparat som ska användas industriellt, för rengöring, för tillverkning eller för något annat motsvarande användningsändamål denatureras kraftigt eller lindrigt i syfte att göra dem otjänliga för förtäring utfärdas genom förordning av statsrådet.

53 §

Försäljning av lindrigt denaturerad sprit och lindrigt denaturerade alkoholpreparat

Lindrigt denaturerad sprit får inte säljas till konsumenter.

Den som säljer lindrigt denaturerad sprit är skyldig att göra en anmälan till Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården om att verksamheten inleds. Försäljaren ska föra bok över köparna och det ändamål som spriten ska användas för i näringsverksamheten. På tillsynen över försäljningen tillämpas 62 §.

Lindrigt denaturerade alkoholpreparat får inte säljas till konsumenter, med undantag för tvätt- och rengöringsändamål och annan teknisk användning.

54 §

Ytterligare krav som gäller denaturering av lindrigt denaturerad sprit och lindrigt denaturerade alkoholpreparat

Om lindrigt denaturerad sprit eller lindrigt denaturerade alkoholpreparat säljs på ett sådant sätt att det finns grundad anledning att befara att ämnena används i berusningssyfte, får Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården meddela sådana ytterligare krav i fråga om denatureringsämnena och halterna av dem som är nödvändiga för att göra ett ämne otjänligt för förtäring. Sådana ytterligare krav får inte utgöra hinder för att använda ämnet för ett sådant ändamål som avses i 52 §, om det inte finns sådan sprit eller ett sådant alkoholpreparat som denaturerats på något annat sätt och som kan användas för ändamålet i fråga.

Vid bedömning av om sprit eller ett alkoholpreparat eventuellt kan användas i berusningssyfte ska det särskilt beaktas

Riksdagens svar RSv 186/2017 rd

1) om det genom att avskilja beståndsdelar från eller tillföra vätska till ämnet på något vanligt sätt går att få fram ett drickbart alkoholhaltigt ämne som innehåller mer än fem volymprocent etylalkohol,

2) vilka tillgängliga åtgärder tillverkaren har vidtagit i fråga om ämnets sammansättning, lukt och smak samt förpackningens konstruktion och storlek för att försöka förhindra att ämnet används i berusningssyfte,

3) hur ämnet marknadsförs och vilka associationer som har väckts hos konsumenterna i samband med marknadsföringen och presentationen av ämnet.

55 §

Tillverkning, import, införsel och försäljning av odenaturerade alkoholpreparat

Det som föreskrivs i 52 § 1 mom. tillämpas inte på alkoholpreparat som ska användas som livsmedel eller kosttillskott och som har tillverkats på det sätt som avses i 8 § i lagen om accis på alkohol och alkoholdrycker. Den som tillverkar, importerar, för in eller säljer ett sådant alkoholpreparat får inte befrämja eller framställa att ämnet används i berusningssyfte.

På ett alkoholpreparat som är ett fast ämne eller innehåller ett fast ämne och som är avsett att förtäras som sådant eller som kan göras drickbart genom att beståndsdelar avskiljs från eller vätska tillförs till preparatet tillämpas bestämmelserna om detaljhandel med och servering av alkoholdrycker samt marknadsföring av alkoholdrycker, om preparatets totala alkoholhalt överstiger 2,8 viktprocent. Som preparatets alkoholhalt i volymprocent betraktas då dess alkoholhalt i viktprocent.

9 kap.

Tillsyn och styrning

56 §

Egenkontroll

En tillståndshavare som avses i denna lag ska ha tillräckliga och korrekta kunskaper och uppgifter om sin verksamhet och de skyldigheter enligt lag som hänför sig till den och om de risker som är förenade med det praktiska fullgörandet av skyldigheterna.

Tillståndshavaren ska utarbeta en skriftlig plan för att säkerställa att verksamheten är lagenlig (*plan för egenkontroll*) samt iakttä den och föra bok över genomförandet. Planen ska hållas uppdaterad.

Planen för egenkontroll ska innehålla en beskrivning av vilka riskerna är för de negativa effekter som avses i 1 §, hur det övervakas att lagen iakttas, hur de risker som är förknippade med kritiska situationer hanteras och hur upptäckta brister åtgärdas. Planen för egenkontroll får vid behov slås ihop med den plan för egenkontroll som avses i livsmedelslagen och tobakslagen (549/2016).

Närmare bestämmelser om utarbetandet av en plan för egenkontroll och om dess innehåll och genomförande utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

Riksdagens svar RSv 186/2017 rd

57 §

Personalens kompetens

Tillståndshavare och alkoholbolaget ska som en del av egenkontrollen se till att personalen känner till sina skyldigheter enligt denna lag och enligt planen för egenkontroll. Tillståndshavaren och alkoholbolaget ska föra bok över den utbildning och kompetens som de personer som arbetar på ett verksamhetsställe har och på begäran lägga fram uppgifterna för tillsynsmyndigheten.

En innehavare av serveringstillstånd ska se till att den ansvariga föreståndare eller andra för uppgiften utsedda person som avses i 38 § har ett intyg som visar personens kunskaper om alkohollagen, enligt ett formulär som godkänts av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården.

58 §

Beviljande av intyg över kunskaper om alkohollagen

Intyg över kunskaper om alkohollagen beviljas av en läroanstalt som med tillstånd av statsrådet eller undervisnings- och kulturministeriet ger utbildning i restaurangservice. Intyget beviljas personer som med godkänt resultat har avlagt ett prov som bedömer deras kunskaper om alkohollagen och kännedom om övervakningsrutinerna eller som har genomgått utbildning eller avlagt examen som omfattar motsvarande kunskaper.

Läroanstalten har rätt att för provet ta ut en avgift som högst motsvarar de faktiska kostnaderna för anordnandet av provet. Ett intyg över kunskaper om alkohollagen kan kombineras med det kompetensintyg som avses i 27 § i livsmedelslagen.

Närmare bestämmelser om innehållet i det prov som avses i 1 mom. och bedömningen av det samt om utbildningar och examina som motsvarar provet samt om godkännande av intyg som beviljats i landskapet Åland som intyg enligt 1 mom. utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

59 §

Allmän styrning och tillsyn samt uppföljning av alkoholens negativa effekter

Social- och hälsovårdsministeriet svarar för den allmänna styrningen av och planeringen av tillsynen över den verksamhet som avses i denna lag.

Institutet för hälsa och välfärd följer och undersöker hur de åtgärder som anges i denna lag påverkar utvecklingen av alkoholens negativa effekter. Institutet sörjer även för övrig forskning och utveckling som hänför sig till arbetet med att minska alkoholens negativa effekter.

60 §

Tillsyn och anknytande styrning

Regionförvaltningsverket övervakar inom sitt verksamhetsområde detaljhandeln med och serveringen och marknadsföringen av alkoholdrycker.

Riksdagens svar RSv 186/2017 rd

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården utövar tillsyn över detaljhandeln med och serveringen och marknadsföringen av alkoholdrycker i hela landet och på sådana luftfartyg enligt luftfartslagen (864/2014) och sådana fartyg enligt sjölagen (674/1994) som har finsk nationalitet.

Till uppgifterna för Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården hör även

- 1) tillsyn över tillverkning, import och export av samt partihandel med alkoholhaltiga ämnen,
- 2) tillsyn över försäljning av alkoholdrycker ur skatteupplag och över användning av alkoholdrycker i enlighet med användningstillstånd,
- 3) styrning, samordning och utveckling av regionförvaltningsverkens tillståndsförvaltning och tillsyn,
- 4) produktion av informations-, statistik- och kommunikationstjänster för alkoholförvaltningen,
- 5) övriga uppgifter som anges i denna lag.

Bestämmelser om den närmare arbetsfördelningen mellan Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverken vid styrningen och tillsynen utfärdas vid behov genom förordning av statsrådet.

Tullen övervakar att de förbud mot och begränsningar av import som anges i denna lag samt bestämmelserna i 32 § iakttas.

61 §

Tillsynsprogram

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården ska i samarbete med regionförvaltningsverken utarbeta ett riksomfattande tillsynsprogram för alkoholförvaltningen. Via programmet styrs den regionala tillståndsförvaltningen för och tillsynen över servering av, detaljhandel med och marknadsföring av alkoholdrycker i riktning mot en enhetlig beslutspraxis och effektiv verkställighet av denna lag.

I tillsynsprogrammet anges de ändamålsenliga åtgärder som krävs för att nå de mål som inom lagstiftningen och av statsrådet och social- och hälsovårdministeriet ställts upp för alkoholförvaltningen samt de förfaringssätt genom vilka myndighetstillsyn utifrån övervakningsbehovet inriktas på riskobjekt.

62 §

Rätt att utföra inspektioner och få information

Tillsynsmyndigheterna får för tillsynen enligt denna lag inspektera tillståndshavarens lokaler, verksamhet och transporter av alkoholhaltiga ämnen samt granska tillståndshavarens dokument.

Företrädare för tillsynsmyndigheterna ska garanteras obehindrat tillträde till de lokaler och obehindrad tillgång till de dokument som övervakas samt rätt att lagra de uppgifter och utan ersättning få de prover som behövs för tillsynen. På inspektioner och granskning som gäller tillsynen tillämpas 39 § i förvaltningslagen.

Utrymmen som används för boende av permanent natur och inkvarteringsrum får inspekteras endast om det finns grundad anledning att misstänka att brott mot denna lag begåtts eller kommer

Riksdagens svar RSv 186/2017 rd

att begås genom en gärning eller försummelse som är straffbar enligt lag och som kan leda till fängelse. Inspektionen ska vara nödvändig för utredning eller förhindrande av ett brott.

Tillståndshavaren ska på utsatta tider lämna tillsynsmyndigheterna de anmälningar och upplysningar som behövs för tillsynen över försäljningen och verksamheten i övrigt och för bedömning av verksamhetens risker. Närmare bestämmelser om hur anmälningar och upplysningar ska lämnas utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

63 §

Rätt att få information

Tillsynsmyndigheterna har trots sekretessbestämmelserna rätt att avgiftsfritt av statliga och kommunala myndigheter samt Folkpensionsanstalten, arbetslöshetsförsäkringsfonden och Pensionsskyddscentralen få de uppgifter som är nödvändiga

1) vid bedömning av de i 13—18 § avsedda förutsättningarna för beviljande av ett tillstånd eller bedömning av de uppgifter som lämnats i en anmälan, eller

2) vid tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats och tillståndsvillkor som meddelats med stöd av den.

64 §

Lämnande av uppgifter

Trots sekretessbestämmelserna i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) får tillsynsmyndigheterna till en annan tillsynsmyndighet lämna ut uppgifter som de erhållit vid utförandet av ett uppdrag enligt denna lag och som gäller en enskilds eller en sammanslutnings ekonomiska ställning och affärs- eller yrkeshemligheter, om uppgifterna är nödvändiga för skötseln av ett uppdrag som åligger myndigheten.

Med avvikelse från 16 § 3 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet kan tillståndshavarens och anmälarens namn, tillstånds- och anmälningsnummer och för allmänt bruk avsedda adress- och kontaktuppgifter offentliggöras i oförändrad form i ett register så att uppgifterna bara är tillgängliga via enskilda sökningar med tillståndshavarens eller anmälarens namn, företags- och organisationsnummer, tillstånds- eller anmälningsnummer eller försäljningsställets namn som sökvillkor.

65 §

Handräckning

Tillsynsmyndigheterna har rätt att av andra myndigheter få handräckning för tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den och för verkställigheten av lagen och bestämmelserna.

Riksdagens svar RSv 186/2017 rd

66 §

Alkoholnäringsregister

Tillsynsmyndigheterna ska för handläggning och övervakning av tillståndsärenden som avses i denna lag samt för alkoholstatistiken föra ett alkoholnäringsregister över näringsidkare som har beviljats eller ansökt om tillstånd enligt denna lag. Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården är registeransvarig.

Följande uppgifter ska registreras:

1) namn och firma, personbeteckning, företags- och organisationsnummer samt adress, telefonnummer och andra adressuppgifter,

2) i 1 punkten angivna uppgifter om sammanslutningens styrelsemedlemmar, verkställande direktör och betydande aktieägare, ansvariga bolagsmän och tysta bolagsmän samt om deras insatser i bolaget,

3) i fråga om näringsidkare samt de personer som avses i 2 punkten, uppgifter om polisundersökning, förundersökning, åtalsprövning och åtal samt de om domstolsbehandling av brottmål och straffdomar,

4) uppgifter om registrering som mervärdesskattskyldig, införande i förskottsuppbörsregistret och i Skatteförvaltningens andra register samt uppgifter om skatteskulder som förfallit till betalning,

5) uppgifter om förpliktelser som är föremål för utsökning,

6) uppgifter om företagssaneringar och konkurser samt om andra domstolsbeslut som gäller skulder som har förfallit till betalning,

7) uppgifter om att en enskild som är föremål för tillsynen har beviljats skuldsanering,

8) uppgifter om verksamhet för vilken det har beviljats tillstånd enligt denna lag samt om överträdelser av denna lag samt bestämmelser som utfärdats och tillståndsvillkor som meddelats med stöd av den, och uppgifter om påföljderna för sådana överträdelser, samt uppgifter om tillsynsmyndigheternas inspektioner och granskningar samt resultaten av dessa,

9) övriga uppgifter som behövs för handläggning, övervakning och statistikföring av tillståndsärenden och som inte är sådana känsliga uppgifter som avses i 11 § i personuppgiftslagen (523/1999).

Uppgifter om näringsidkare och i 2 mom. 2 punkten avsedda personer ska bevaras i alkoholnäringsregistret så att de avförs ur registret när fem år har förflutit från den senaste registreringen.

10 kap.

Förbud och påföljder för överträdelser

67 §

Polisens förbud

Om personalen på ett detaljhandels- eller serveringsställe inte förmår upprätthålla ordningen på stället, om byggnadsföreskrifter, säkerhetsföreskrifter eller de villkor som gäller servering har överträtts på ett betydande sätt vad gäller antalet kundplatser eller om det krävs för att garantera

Riksdagens svar RSv 186/2017 rd

allmän ordning och säkerhet i området kan polisen förbjuda detaljhandel eller servering för högst den pågående försäljnings- eller serveringstiden. Tillståndsmyndigheten ska underrättas om förbudet.

68 §

Tillsynsmyndighetens förbud och säkerhetsåtgärder

Om alkoholdrycker marknadsförs i strid med 50 eller 51 § kan tillsynsmyndigheten förbjuda den som beställt eller utför marknadsföringen samt deras anställda att fortsätta eller upprepa den lagstridiga verksamheten.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården kan förbjuda att ett alkoholhaltigt ämne släpps ut på marknaden eller ålägga den som har släppt ut det alkoholhaltiga ämnet på marknaden att utan ersättning dra tillbaka det, om produkten eller presentationen av den strider mot gällande bestämmelser och föreskrifter eller om produktens kvalitet eller de negativa effekter och risker som den eventuellt orsakar för hälsan inte har kontrollerats på behörigt sätt eller om ett förbud annars är motiverat för att skydda människors hälsa.

Tillsynsmyndigheten kan förbjuda tillståndshavaren att fortsätta näringsverksamhet som avses i denna lag till de delar verksamheten i väsentlig grad strider mot god sed på det sätt som avses i 4 § och den inte har rättats till eller avslutats inom en utsatt skälig tid trots en uppmaning från tillsynsmyndigheten.

Om det på grund av förfarandets stora omfattning eller betydelse är påkallat att snabbt hindra att ett i 1—3 mom. avsett förfarande som strider mot bestämmelserna eller föreskrifterna eller är skadligt för hälsan fortgår eller upprepas, kan Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården i ett ärende som avses i momenten i fråga och regionförvaltningsverket i ett ärende som avses i 1 och 3 mom. meddela ett temporärt förbud innan ärendet avgörs slutligt. Ett temporärt förbud träder i kraft genast och kan återkallas innan ärendet avgörs slutligt.

69 §

Rättelse

Tillsynsmyndigheten kan när den beslutar om ett förbud enligt 68 § eller när den meddelar ett temporärt förbud ålägga den som förbudet avser att inom utsatt tid och på angivet sätt rätta till sitt förfarande, om detta ska anses behövligt på grund av de uppenbara negativa effekter som det mot bestämmelserna stridande förfarandet har.

70 §

Vite och tvångsutförande

Tillsynsmyndigheten kan förena ett förbud eller föreläggande eller ett åläggande om rättelse som den meddelar med stöd av bestämmelserna i denna lag med vite eller med hot om att en åtgärd som inte vidtagits inom utsatt tid utförs på den försumliges bekostnad.

Riksdagens svar RSv 186/2017 rd

Marknadsdomstolen dömer ut vite som tillsynsmyndigheten har förelagt och fattar beslut om verkställighet av hot om tvångsutförande i ärenden som avses i 68 och 69 § på ansökan av den som har förelagt vitet eller hotet om tvångsutförande.

Bestämmelser om ändringssökande som avser vite och hot om tvångsutförande finns i 82 §. Bestämmelser i övrigt om vite och hot om tvångsutförande finns i viteslagen (1113/1990).

71 §

Påföljdsavgift

Tillståndsmyndigheten kan ålägga tillståndshavaren eller alkoholbolaget att betala en påföljdsavgift på minst 300 och högst 1 000 euro, om

1) bestämmelserna i 29—31 § eller tillståndsvillkor eller begränsningar som meddelats med stöd av 14 § har överträtts vid tillverkning,

2) bestämmelserna i 29 eller 30 § har överträtts vid import eller 29 § vid export,

3) villkoren för användningstillståndet har överträtts vid användning av sprit eller skattefria alkoholdrycker,

4) bestämmelserna i 30 eller 31 § eller tillståndsvillkor eller begränsningar som meddelats med stöd av 15 eller 16 § har överträtts i partihandel,

5) de skyldigheter som tillståndshavaren, alkoholbolaget eller den som bedriver detaljhandel enligt 47 och 48 § har enligt 5 kap. eller 49 § har försummats i detaljhandel eller tillståndsvillkor eller begränsningar som meddelats med stöd av 17 § eller 22 § 3 mom. har överträtts i detaljhandel,

6) de skyldigheter som tillståndshavaren eller den som bedriver servering enligt 47 och 48 § har enligt 5 kap., 49 § eller 57 § 2 mom. har försummats vid servering, tillståndsvillkor eller begränsningar som meddelats med stöd av 22 eller 47 § har överträtts vid servering eller det på serveringsstället eller i dess omedelbara närhet har förekommit ordningsproblem som beror på brister i planen för egenkontroll eller på att planen inte iakttagits,

7) skyldigheten enligt 11 § att anmäla ändringar, skyldigheten enligt 56 § att föra bok och hålla planen för egenkontroll uppdaterad eller skyldigheten enligt 62 § 4 mom. att lämna anmälningar och upplysningar har försummats trots uppmaningar.

Påföljdsavgiften ska betalas till staten, och vid bedömningen av dess storlek ska hänsyn tas till förfarandets art och skadlighet och hur ofta förfarandet upprepats. Avgiften kan påföras till ett mindre belopp än det anges i 1 mom. om det finns grundad anledning till detta med beaktande av dessa faktorer eller till förfarandet anknytande förmildrande omständigheter. Påföljdsavgift ska inte påföras om förfarandet ska anses vara ringa eller om det med tanke på förfarandets art, hur ofta förfarandet upprepats, förfarandets planmässighet, i vilken utsträckning planen för egenkontroll iakttagits och andra omständigheter är oskäligt att påföra avgift. I sådana fall kan tillståndshavaren ges en anmärkning, om det finns anledning till det.

Påföljdsavgift får inte påföras en fysisk eller juridisk person, om denne misstänks för samma gärning i en förundersökning, en åtalsprövning eller ett sådant brottmål som behandlas i domstol eller har dömts för samma gärning genom en lagakraftvunnen dom. Om en påföljdsavgift påförts en fysisk eller juridisk person får samma person inte i domstol dömas till straff för samma gärning.

Riksdagens svar RSv 186/2017 rd

Påföljdsavgift får inte påföras om det har förflutit mer än sex månader sedan gärningen begicks. Bestämmelser om verkställighet av påföljdsavgifter finns i lagen om verkställighet av böter (672/2002). En påföljdsavgift preskriberas fem år efter den dag då avgiften påfördes.

72 §

Återkallelse av tillstånd

Tillståndsmyndigheten kan återkalla ett tillstånd eller godkännande enligt denna lag för viss tid eller permanent, om verksamhetsutövaren efter det att en anmärkning getts eller påföljdsavgift påförts fortsätter att bryta mot eller försumma sina skyldigheter enligt 71 § 1 mom. 1—6 punkten och förfarandet ska betraktas som väsentligt. När längden på tidsfristen bestäms ska särskild hänsyn tas till hur allvarlig den verksamhet är som återkallelsen grundar sig på och till omständigheterna kring verksamheten. Ett tillstånd eller godkännande kan återkallas permanent endast om förfarandet uppsåtligen fortsätter efter det att påföljdsavgift påförts eller tillståndet återkallats för viss tid och om förfarandet även som helhet betraktat är grovt.

Även om ingen anmärkning getts eller påföljdsavgift påförts kan tillståndet eller godkännandet återkallas för viss tid, om tillståndshavaren bryter mot sina väsentliga skyldigheter enligt denna lag på ett sätt som tyder på uppenbar likgiltighet för skyldigheterna enligt 56 §, eller permanent om verksamhetsutövaren bryter mot denna lag genom en gärning eller försummelse som orsakar allvarlig fara för människors hälsa och förfarandet som helhet betraktat är grovt.

Ett tillstånd eller godkännande ska återkallas, om tillståndshavaren begär det eller om förutsättningarna för tillståndet eller godkännandet inte föreligger på grund av att felaktiga uppgifter lämnats i ansökan eller på grund av att omständigheterna förändrats och om situationen inte har rättats till inom utsatt tid. Tillståndshavarens konkursbo har dock rätt att fortsätta verksamhet som kräver tillstånd i högst ett år från det att konkursen inleddes.

73 §

Påföljder för överträdelser i utrikestrafik och i alkoholbolagets detaljhandel

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården kan förkorta detaljhandels- och serveringstiderna i de trafikmedel eller på de försäljningsställena som avses i 47 och 48 § för högst tre månader, om det trots en anmärkning eller påföljdsavgift har förekommit i 71 § avsedda överträdelser i trafikmedlet eller på försäljningsstället.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården kan förbjuda detaljhandel och servering i trafikmedlet eller på försäljningsstället för högst en månad, om det trots en anmärkning eller påföljdsavgift har sålts alkoholdrycker i strid med 37 § eller om de i 71 § 1 mom. 6 punkten avsedda ordningsproblemen beror på grov oaktsamhet eller uppsåt och förfarandet ska betraktas som väsentligt.

Regionförvaltningsverket kan förbjuda försäljning av alkoholdrycker i alkoholbolagets butik för högst en månad, om alkoholbolaget trots en anmärkning eller påföljdsavgift fortsätter att bryta mot eller försumma sina skyldigheter enligt 71 § 1 mom. 5 punkten. Regionförvaltningsverket kan också förbjuda alkoholbolaget att leverera alkoholdrycker till ett utlämningsställe som avses i 27 §, om de skyldigheter som anges i 27 § 3 mom. åsidosätts på utlämningsstället.

Riksdagens svar RSv 186/2017 rd

11 kap.

Avgifter

74 §

Avgifter som Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården tar ut

Bestämmelser om de avgifter som tas ut för prestationer som utförs av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården finns i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

För att täcka kostnaderna för tillsynen enligt denna lag tar Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården ut en årlig tillsynsavgift av

1) innehavare av tillverkningstillstånd enligt 14 § för tillsynen över tillverkning av alkoholdrycker och sprit (*tillsynsavgift för tillverkning*), dock inte om tillverkningen av alkoholdrycken eller spriten sker i undervisnings- eller forskningssyfte,

2) innehavare av ett tillverknings- eller partihandelstillstånd enligt 15 eller 16 § för tillsynen över partihandel med alkoholdrycker och sprit (*tillsynsavgift för partihandel*),

3) innehavare av användningstillstånd enligt 15 § för tillsynen över användning av sprit och skattefria alkoholdrycker (*tillsynsavgift för användning*),

4) dem som i enlighet med 47 och 48 § bedriver detaljhandel med och servering av alkoholdrycker (*tillsynsavgift för försäljning i utrikestrafik*).

Tillsynsavgifterna tas ut i enlighet med bilagan.

75 §

Avgifter som regionförvaltningsverket tar ut

Bestämmelser om de avgifter som tas ut för regionförvaltningsverkens prestationer finns i lagen om grunderna för avgifter till staten.

För att täcka kostnaderna för tillsynen enligt denna lag tar regionförvaltningsverket ut en årlig tillsynsavgift av

1) innehavare av serveringstillstånd enligt 18 § för tillsynen över servering (*tillsynsavgift för servering*),

2) innehavare av detaljhandelstillstånd enligt 17 § och av alkoholbolaget för tillsynen över detaljhandel (*tillsynsavgift för detaljhandel*).

Tillsynsavgifterna tas ut i enlighet med bilagan.

76 §

Indrivning av tillsynsavgifter samt ränta

De tillsynsavgifter som avses i 74 och 75 § är direkt utsökbara. Bestämmelser om indrivning av dem finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

Riksdagens svar RSv 186/2017 rd

Om en avgift inte betalas i tid ska det på avgiften betalas dröjsmålsränta enligt 4 § i räntelagen (633/1982). I stället för dröjsmålsränta kan verket ta ut en dröjsmålsavgift på fem euro, om beloppet av dröjsmålsräntan blir mindre än detta.

Om en avgift återbetalas på grund av rättelse eller överklagande, betalas på det återbetalade beloppet ränta enligt 32 § i lagen om skatteuppbörd (769/2016) från betalningsdagen till återbetalningsdagen.

77 §

Rättelse av tillsynsavgift till den avgiftsskyldiges fördel

Om den avgiftsskyldige på grund av ett fel har påförts en för stor avgift ska avgiftsbeslutet rättas, såvida saken inte har avgjorts genom beslut med anledning av besvär. Rättelse till den avgiftsskyldiges fördel kan göras inom tre år från ingången av kalenderåret efter det år då avgiften påfördes.

78 §

Rättelse av tillsynsavgift till betalningsmottagarens fördel

Om den avgiftsskyldige, på grund av ett räknefel eller ett motsvarande misstag eller på grund av att saken till någon del inte har utretts, inte har påförts en föreskriven avgift eller en del av avgiften oberoende av den betalningsskyldige, ska avgiftsbeslutet rättas, såvida saken inte har avgjorts genom beslut med anledning av besvär. Rättelse till betalningsmottagarens fördel kan göras inom ett år från ingången av kalenderåret efter det år då avgiften påfördes eller borde ha påförts.

12 kap.

Ändringssökande

79 §

Begäran om beslut av alkoholbolaget

Om en anbudsgivare eller varuleverantör anser att alkoholbolaget vid införande av alkoholdrycker i detaljhandeln, avlägsnande av alkoholdrycker ur detaljhandeln eller prissättning av alkoholdrycker har förfarit i strid med 25 § 1 mom., får den begära ett motiverat beslut av alkoholbolaget. Begäran ska göras inom 30 dagar från det att anbudsgivaren eller varuleverantören fick kännedom om alkoholbolagets förfarande.

Alkoholbolaget ska behandla en begäran utan dröjsmål och meddela ett motiverat beslut i ärendet samt ge anvisningar för hur en begäran om omprövning enligt 80 § görs, om inte bolaget bedömer det som riktigt att rätta till sitt förfarande.

Riksdagens svar RSv 186/2017 rd

Alkoholbolagets beslut får delges med en elektronisk dataöverföringsmetod via de kontaktuppgifter som anbudsgivaren eller varuleverantören meddelat, om inte den som saken gäller har förbjudit det.

80 §

Begäran om omprövning av en tillsynsavgift eller ett beslut av alkoholbolaget

Omprövning av en sådan tillsynsavgift som avses i 74 och 75 § får begäras hos den myndighet som påfört avgiften. Begäran om omprövning i ett ärende som gäller påförande av avgift ska inlämnas inom tre år från ingången av kalenderåret efter det år då avgiften påfördes, dock senast 60 dagar efter delfående av beslutet.

Omprövning av ett sådant beslut av alkoholbolaget som avses i 79 § 1 mom. får begäras hos Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården på det sätt som anges i förvaltningslagen.

Ett beslut som meddelats med anledning av en begäran om omprövning enligt 1 och 2 mom. får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Över förvaltningsdomstolens beslut får besvär anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Avgiften ska oberoende av om omprövning har begärts eller ändring sökts betalas inom utsatt tid. Ett beslut som gäller införande av alkoholdrycker i detaljhandeln, avlägsnande av alkoholdrycker ur detaljhandeln eller prissättningsgrunderna för detaljhandeln får verkställas även om det inte har vunnit laga kraft.

81 §

Sökande av ändring i beslut av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverket

Beslut av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller av regionförvaltningsverket får, om inte besvärsförbud gäller enligt 82 §, överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen.

Beslut av förvaltningsdomstolen får överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverket kan beviljas besvärstillstånd bara med stöd av 13 § 2 mom. 1 punkten i förvaltningsprocesslagen.

Ett beslut av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket får verkställas även om det inte har vunnit laga kraft.

82 §

Att föra ett ärende som gäller marknadsföring till marknadsdomstolen

Beslut enligt 68 § om förbud eller temporärt förbud samt av tillsynsmyndigheten förelagda vite eller hot om tvångsutförande enligt 70 § får inte överklagas genom besvär.

Riksdagens svar RSv 186/2017 rd

Den som av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket har meddelats ett beslut enligt 68 § om förbud eller temporärt förbud eller som har förelagts vite eller hot om tvångsutförande enligt 70 § får genom ansökan inom 30 dagar från delfäendet av beslutet i fråga föra ärendet till marknadsdomstolen.

13 kap.

Särskilda bestämmelser

83 §

Innehav av alkoholhaltiga ämnen

Alkoholdrycker som inte är lagligen tillverkade eller importerade får inte innehas.

Den som är under 20 år får inte inneha starka alkoholdrycker. Den som är under 18 år får inte inneha svaga alkoholdrycker.

Sprit får innehas och transporteras endast av den som enligt denna lag har rätt att tillverka, importera, sälja eller använda sprit.

84 §

Förmedling och överlåtelse av alkoholdrycker

Alkoholdrycker får inte förmedlas eller överlåtas mot arvode. Alkoholdrycker får inte heller utan arvode förmedlas eller överlåtas till personer till vilka det enligt 37 § inte får säljas alkoholdrycker.

85 §

Förbud mot förtäring av alkoholdrycker

Om inte något annat föreskrivs i lag får alkoholdrycker inte förtäras

1) i förplägnadsrörelser och på andra ställen där allmänheten mot betalning får mat eller förfriskningar,

2) under offentliga tillställningar som avses i lagen om sammankomster.

Polisen får, om det krävs för att upprätthålla allmän ordning, förbjuda förtäring av alkoholdrycker på allmän plats.

På ställen eller under tillställningar som avses i 1 mom. får ägaren, arrangören eller en ordningsvakt inte tillåta förtäring av alkoholdrycker.

Riksdagens svar RSv 186/2017 rd

86 §

Fråntagande, omhändertagande och förstöring av alkoholhaltiga ämnen

En polisman har rätt att frånta en person alkoholhaltiga ämnen, om personen inte har rätt att inneha dem eller på grund av berusning gripits i det syfte som nämns i 2 kap. 2 § 1 mom. i polislagen eller som skydd mot brott och störande beteende gripits i det syfte som nämns i 2 kap. 10 § 2 mom. i den lagen. En polisman har också rätt att frånta en person alkoholdrycker som personen enligt denna lag annars har rätt att inneha, om personen i fråga förtär dem i strid med 85 § 1 mom. eller på allmän plats i strid med 85 § 2 mom.

Alkoholdrycker får inte ges tillbaka till en person som inte har rätt att inneha dem. En polisman får bevisligen förstöra ämnen i öppnade och oöppnade kärl om värdet av ämnena är obetydligt. På anteckning av omhändertagandet och förstöringen tillämpas 2 kap. 14 § 3 mom. i polislagen. Andra alkoholhaltiga ämnen ska ges tillbaka till den berörda personen när denne inte längre är föremål för tagande i förvar eller någon annan åtgärd som riktar sig mot den personliga friheten, om inte något annat följer av denna eller någon annan lag. I övrigt iakttas bestämmelserna om omhändertagande av egendom och om hantering av omhändertagen egendom i 2 kap. 15 § i polislagen.

Om någon har förtärt alkoholdrycker i strid med förbudet enligt 35 eller 36 § eller 85 § 1 mom., har rörelsens eller ställets ägare, någon som hör till personalen samt tillställningens arrangör rätt att frånta den som brutit mot förbudet alkoholdrycken med kärl och bevisligen förstöra den. Bestämmelser om en ordningsvaks rätt att frånta en person som brutit mot förbudet alkoholdrycken finns i 47 § i lagen om privata säkerhetstjänster.

Om det hos en person som ska tas in i fängelse eller på någon annan sluten anstalt eller som ska tas in eller som vårdas på en enhet för missbrukarvård påträffas alkoholdrycker eller något annat alkoholhaltigt ämne, får anstaltens personal frånta personen i fråga dryckerna eller ämnet och bevisligen förstöra dem.

En anhållningsberättigad tjänsteman får bevisligen förstöra eller låta förstöra sådana alkoholdrycker eller andra alkoholhaltiga ämnen med kärl eller emballage samt sådana råvaror och redskap och sådan utrustning som får tas i beslag om det finns skäl att anta att de kommer att förklaras förverkade och som inte har nämnvärt försäljnings- eller bruksvärde.

87 §

Undersökning och genomsökning

Om en person som inte har fyllt 18 år på sannolika skäl misstänks för innehav av alkoholdrycker enligt 90 § 6 mom. i denna lag och 17 § 3 mom. i lagen om ordningsbotsförseelser (986/2016), får en polisman för att söka efter en alkoholdryck som personen olagligt innehar undersöka de föremål som personen i fråga för med sig och utsidan av personens kläder, om detta är möjligt utan att inkräkta på den misstänkta personliga integritet på ett kränkande sätt. På protokollföring av undersökningen tillämpas 2 kap. 14 § 3 mom. i polislagen. Vid undersökningsförfarandet ska i övrigt iakttas vad som föreskrivs om kroppsvisitation i 8 kap. i tvångsmedelslagen (806/2011).

Om det finns sannolika skäl att misstänka att någon har gjort sig skyldig till ett lindrigt alkoholbrott enligt 50 a kap. 3 § i strafflagen (39/1889), får det företas allmän husrannsakan eller platsgenomsökning enligt 8 kap. i tvångsmedelslagen i det fortskaffningsmedel som personen i

Riksdagens svar RSv 186/2017 rd

fråga använder, i syfte att ta reda på om det finns olagliga alkoholdrycker eller olaglig sprit i fortskaffningsmedlet.

88 §

Okänd eller frånvarande ägare

Om egendom som kan förklaras förverkad har tagits i beslag men gärningsmannen eller ägaren är okänd eller saknar känd vistelseort i Finland, ska personen i fråga genom offentlig stämning kallas att inställa sig vid domstolen en bestämd dag som inte får sättas tidigare än den sjunde dagen från det att stämningen offentliggjordes. Stämningen ska hållas offentligt framlagd i domstolens kansli.

Om den beslagtagna egendomens ägare som instämts i laga ordning att svara i saken inte inställer sig och inte visar laga hinder, avgörs anspråket om egendomens förverkande trots utevaron.

89 §

Realisering av alkoholdrycker och sprit som har tillfallit staten

Alkoholdrycker och sprit som har utmätts eller förklarats förverkade eller på något annat sätt har tillfallit staten får realiseras endast genom försäljning till alkoholbolaget eller till en innehavare av partihandels-, serverings- eller detaljhandelstillstånd för alkoholdrycker eller användningstillstånd för sprit.

Om det inte har betalats punktskatt för alkoholdrycker som sålts enligt 1 mom., ska köparen betala denna till staten utöver köpesumman.

90 §

Straffbestämmelser

Bestämmelser om straff för alkoholbrott finns i 50 a kap. 1—3 § i strafflagen.

Bestämmelser om straff för brott vid marknadsföring av alkoholdrycker finns i 30 kap. 1 a § i strafflagen.

Till straff för brott mot tystnadsplikten enligt denna lag döms enligt 38 kap. 1 eller 2 § i strafflagen, om inte gärningen utgör brott enligt 40 kap. 5 § i strafflagen eller strängare straff för den föreskrivs någon annanstans i lag.

Den som uppsåtligen

1) på en plats som avses i 85 § 1 mom. i egenskap av ägare till stället, arrangör för tillställningen eller ordningsvakt tillåter förtäring av alkoholdrycker i strid med 85 § 3 mom.,

2) bjuder någon som inte har fyllt 18 år på alkoholdrycker eller sprit så att denne blir berusad och förfarandet med hänsyn till den minderårigas ålder, mognadsnivå och övriga omständigheter som helhet kan anses klandervärt, eller

3) marknadsför svaga alkoholdrycker i strid med 50 eller 51 §,
ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *alkoholförseelse* dömas till böter.

Riksdagens svar RSv 186/2017 rd

För alkoholförseelse döms också den som uppsåtligt eller av grov oaktsamhet

1) bryter mot ett detaljhandels- eller serveringsförbud enligt 37 §, eller

2) i egenskap av innehavare av ett detaljhandelstillstånd eller serveringstillstånd eller en i 38 § avsedd ansvarig föreståndare eller annan person som har utsetts till uppgiften bryter mot en skyldighet som enligt 35 eller 36 § gäller övervakningen av ordningen på ett detaljhandelsställe eller serveringsställe.

Bestämmelser om straffet för införsel i strid med 33 §, innehav av alkoholdrycker i strid med 83 § 2 mom. och förtäring av alkoholdrycker på allmän plats i strid med 85 § 1 och 2 mom. och om ordningsbot som enda straff för dessa förseelser finns i 17 § lagen om ordningsbotsförseelser.

91 §

Skyldighet att höra tillstånds- och tillsynsverket

Åklagaren ska innan åtal väcks för en alkoholförseelse enligt 90 § 4 mom. 3 punkten ge Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården tillfälle att ge utlåtande, och domstolen ska vid behandlingen av ett sådant ärende ge verket tillfälle att bli hört.

14 kap.

Ikraftträdandebestämmelser

92 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .

Genom denna lag upphävs alkohollagen (1143/1994), nedan *den gamla lagen*. Om det någon annanstans i lagstiftningen hänvisas till den gamla lagen, ska denna lag efter det att den har trätt i kraft tillämpas i dess ställe.

93 §

Övergångsbestämmelse

De detaljhandelstillstånd som avses i 14 § 1 mom. i den gamla lagen gäller från och med den 1 januari 2018 detaljhandel med de alkoholdrycker som avses i 17 § 1 mom. i denna lag. När detaljhandelstillstånd enligt 14 § 2 mom. i den gamla lagen beviljas tillämpas från och med den dagen i fråga om tillverkare av hantverksöl enligt 3 § 1 mom. 15 punkten i denna lag förutsättningarna enligt 17 § 2 mom. i denna lag. Med avvikelse från 33 § 1 mom. i den gamla lagen får reklam, indirekt reklam och andra åtgärder för att främja försäljningen av starka alkoholdrycker förekomma i tryckta eller på datanätet utlagda prislistor för detaljhandeln eller för servering och i tillverkarens eller partihandlarens produktförteckningar på så sätt att alla tillgängliga alkoholdrycker presenteras för konsumenterna på ett enhetligt sätt. Den gamla lagens 33 a § tillämpas från den dagen inte på prisangivelse utanför ett serveringsställe.

Riksdagens svar RSv 186/2017 rd

Tillstånd och godkännanden som före ikraftträdandet av denna lag har beviljats med stöd av den gamla lagen eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den gamla lagen eller med stöd av 1 mom. förblir i kraft på så sätt att rättigheterna och skyldigheterna i anslutning till dem bestäms enligt denna lag. Alla tillstånd som beviljats för servering av alkoholdrycker berättigar från ikraftträdandet av denna lag till servering av alla alkoholdrycker. Om förutsättningar för beviljande av tillstånd inte föreligger enligt denna lag, ska tillståndmyndigheten underrätta tillståndshavaren om saken inom ett år från ikraftträdandet av lagen. Ett tillstånd får återkallas, om förutsättningarna för beviljande av tillståndet inte uppfyllts inom sex månader från det att underrättelsen har tagits emot.

Den som vid ikraftträdandet av denna lag på det sätt som avses i 21 b § i den gamla lagen är behörig att vara ansvarig föreståndare för ett serveringsställe anses uppfylla de kompetenskrav enligt denna lag som gäller intyget över kunskaper om alkohollagen.

På ett sådant tillstånd att fortsätta serveringen till klockan 2.30 eller 3.30 som är giltigt vid ikraftträdandet av denna lag ska de bestämmelser som gällde vid tidpunkten för beviljandet av tillståndet tillämpas under tillståndets giltighetstid, om inte tillståndshavaren gör en anmälan om förlängd tid enligt 44 §.

Bestämmelserna i 2, 3 och 4 § i förordningen om alkoholdrycker och sprit (1344/1994), som utfärdats med stöd av den gamla lagen, förblir i kraft. Social- och hälsovårdsministeriets beslut om denatureringsämnen som används vid tillverkningen av lindrigt denaturerad etanol (892/1995) och social- och hälsovårdsministeriets beslut om denatureringsämnen som används vid tillverkningen av kraftigt denaturerad etanol (893/1995) förblir i kraft i högst ett år från och med ikraftträdandet av denna lag.

Bilaga

Tillsynsavgifter som avses i 74 och 75 § i alkohollagen

1. Tillsynsavgift för tillverkning

Tillsynsavgiftsperioden är 1.9—31.8. Tillsynsavgiften för tillverkning består av en fast grundavgift och av en tilläggsavgift som är beroende av verksamhetens omfattning, som följer:

Grundavgiften per tillståndshavare är 390 euro. Om tillståndshavaren har flera än ett tillverkningsställe, tas det för varje ytterligare tillverkningsställe ut 190 euro i grundavgift. Grundavgiften tas ut också hos de tillståndshavare som har ett giltigt tillstånd under respektive avgiftsperiod.

Den tilläggsavgift som beror på verksamhetens omfattning uppgår till 2,80 euro/tillverkad 1 000 liter hundra procentig alkohol. Maximavgiften per tillståndshavare är emellertid 18 000 euro. Grundavgiften tas inte ut för det första verksamhetsår för vilket tillståndshavaren debiteras (1.9—31.8), utan avgiften tas då ut uteslutande på basis av de faktiska tillverkningsuppgifterna. Om tillsynsavgiften understiger 10 euro tas den dock inte ut.

2. Tillsynsavgift för partihandel

Tillsynsavgiftsperioden är 1.9—31.8. Tillsynsavgiften för partihandel består av en fast grundavgift och av en tilläggsavgift som är beroende av verksamhetens omfattning, som följer:

Riksdagens svar RSv 186/2017 rd

Grundavgiften per tillståndshavare är 250 euro. Om tillståndshavaren har flera än en lagringsplats, tas det för varje ytterligare lagringsplats ut en tillsynsavgift på 95 euro. Grundavgiften tas ut också hos de tillståndshavare som har ett giltigt tillstånd under respektive avgiftsperiod.

Beroende på verksamhetens omfattning tas det under avgiftsperioden ut en tilläggsavgift som beräknas på basis av det antal datarader gällande partihandelsleveranserna som månatligen har rapporterats till Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården. En datarad utgörs av en sådan rad med produktdata som hänförs till en viss kund och som definieras i verkets anvisningar om rapportering av leveransdata om partihandeln. Tillsynsavgiften är 0,95 euro/10 datarader. Om tillståndshavaren inom utsatt tid sänder in de för tillsynen behövliga uppgifterna i filformat, på ett sätt som verket har godkänt, sänks dessa avgifter med 15 procent. Som tillsynsavgift tas det emellertid minst ut en avgift som motsvarar den gällande grundavgiften. Maximavgiften per tillståndshavare är emellertid 26 500 euro.

Grundavgiften tas inte ut för det första verksamhetsår för vilket tillståndshavaren debiteras (1.9—31.8), utan avgiften tas då ut uteslutande på basis av de faktiska leveransuppgifterna. Om tillsynsavgiften understiger 10 euro tas den dock inte ut. Hos den som har ett tidsmässigt begränsat partihandelstillstånd för högst en månad tas det inte ut någon årlig tillsynsavgift.

3. Tillsynsavgift för användning av sprit och obeskattade alkoholdrycker

Tillsynsavgiftsperioden är 1.9—31.8. Tillsynsavgiften för användning bestäms utifrån den mängd sprit och alkoholdrycker som tillståndshavaren köpt och importerat för eget bruk, som följer:

- sprit 19 cent/liter
- alkoholdrycker 9 cent/liter

Den på dessa grunder fastställda tillsynsavgiften avrundas nedåt till närmaste tiotal euro.

Hos innehavare av användningstillstånd tas det dock ut minst 200 euro och högst 1 900 euro per verksamhetsställe. När sprit används i undervisningssyfte är den lägsta tillsynsavgiften per verksamhetsställe dock 28 euro.

4. Tillsynsavgift för försäljning i utrikestrafik

Den årliga tillsynsavgiften per verksamhetsställe är 420 euro. För en ny anmälan tas ingen tillsynsavgift ut under det första kalenderåret.

5. Tillsynsavgift för servering

Hos innehavare av serveringstillstånd som gäller tills vidare tar regionförvaltningsverket ut en årlig tillsynsavgift per verksamhetsställe. Tillsynsavgiften bestäms på basis av hundraprocentig alkohol utifrån de beräknade inköpen under föregående kalenderår eller de uppskattade inköpen under en ettårig beräkningsperiod, som följer:

Riksdagens svar RSv 186/2017 rd

Serveringsmängd per år	Tillsynsavgift
Mindre än 100 liter	105 euro
Minst 100 liter men mindre än 2 000 liter	210 euro
Minst 2 000 liter men mindre än 10 000 liter	420 euro
10 000 liter eller mer	790 euro

Den särskilda årsavgiften för tillsyn som gäller förlängd serveringstid är 760 euro, om serveringen under mer än 180 dagar per år förlängs till klockan fyra, och i annat fall 380 euro.

6. Tillsynsavgift för detaljhandel

Årsavgiften för tillsyn över detaljhandeln är 200 euro för varje försäljningsställe. Den årliga tillsynsavgift som tas ut hos alkoholbolaget är 380 euro för varje butik.

7. Uttagande av tillsynsavgifter

De tillsynsavgifter som nämns i punkterna 1—3 debiteras i efterskott senast 30.11, på så sätt att den mängdbaserade redovisningsperioden är 1.9—31.8. Hos en tillståndshavare vars verksamhet har upphört senast 31.3 tas ingen tillsynsavgift ut, om tillståndshavaren inom utsatt tid har gjort en skriftlig anmälan om saken. De tillsynsavgifter som avses i punkt 4 debiteras kalenderårsvis i förskott, dock senast 31.3. Hos en tillståndshavare vars verksamhet har upphört senast 31.3 tas ingen tillsynsavgift ut för kalenderåret i fråga, om tillståndshavaren inom utsatt tid har gjort en skriftlig anmälan om saken.

Hos nya innehavare av detaljhandelstillstånd eller serveringstillstånd eller för en ny anmälan om förlängd serveringstid tas det inte ut någon tillsynsavgift under det första kalenderåret. Tillsynsavgifterna för detaljhandel, servering och förlängd serveringstid debiteras per kalenderår senast 30.4, om tillståndshavaren har ett giltigt tillstånd 1.4.

Lag

om ändring av lagen om inkvarterings- och förplägnadsverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om inkvarterings- och förplägnadsverksamhet (308/2006) 3 och 4 § och *ändras* 12—14 §, av dem 14 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 69/2017, som följer:

Riksdagens svar RSv 186/2017 rd

12 §

Tvångsmedel

Om en utövare av inkvarteringsverksamhet åsidosätter en skyldighet enligt 6 § 1 mom. eller 8 eller 9 §, ska polisinrättningen efter att ha fått kännedom om saken ålägga utövaren att fullgöra sin skyldighet inom utsatt tid.

Om ett åläggande som meddelats med stöd av 1 mom. inte har iakttagits, kan polisinrättningen meddela ett nytt åläggande och förena det med vite. Bestämmelser om vite finns i viteslagen (1113/1990).

Om utövandet av inkvarterings- och förplägnadsverksamhet har medfört oskäligen olägenheter för boendemiljön eller allvarliga störningar i den allmänna ordningen och säkerheten, kan polisinrättningen ge verksamhetsutövaren en varning. Om verksamhetsutövaren trots varningen inte rättar sitt förfarande, kan polisinrättningen begränsa rörelsens öppettid eller för viss tid förbjuda utövandet av verksamheten helt eller delvis. Verksamhetsförbudet får inte gälla längre än i tre månader.

13 §

Straffbestämmelser

Den som uppsåtligt eller av grov oaktsamhet åsidosätter sitt i 6 § 1 mom. föreskrivna ansvar för att det görs en resandeanmälan ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *förseelse mot bestämmelserna om inkvarterings- och förplägnadsverksamhet* dömas till böter.

Bestämmelser om straff för diskriminering finns i 11 kap. 9 § i strafflagen (39/1889).

Bestämmelser om straff för personregisterbrott finns i 38 kap. 9 § i strafflagen och för personregisterförseelse i 48 § 2 mom. i personuppgiftslagen.

Den som bryter mot ett åläggande som meddelats med stöd av denna lag och som förenats med vite får inte dömas till straff för samma gärning.

14 §

Ändringssökande

I ett beslut som meddelats med stöd av denna lag får ändring sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Över förvaltningsdomstolens beslut får besvär anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. Bestämmelser om sökande av ändring i beslut som gäller föreläggande och utdömande av vite finns i viteslagen.

Ett i denna lag avsett beslut om begränsning av öppettiden och om verksamhetsförbud för viss tid ska iakttas även om det överklagas, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat. Besvärsmyndigheten ska behandla ett ärende som gäller verksamhetsförbud för viss tid skyndsamt.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av 2 och 8 § i lagen om accis på alkohol och alkoholdrycker

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om accis på alkohol och alkoholdrycker (1471/1994) 2 § 2 mom. och 8 §, av dem 8 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1541/1995 och 1128/2010, som följer:

2 §

Denna lag tillämpas inte på sådan hemtillverkning som avses i 6 § i alkohollagen (/).

8 §

Accisfria är, utöver vad som föreskrivs i punktskattelagen,

- 1) produkter som används för tillverkning av i denna lag avsedda produkter eller för tillverkning av ättika,
- 2) produkter som används för tillverkning av andra produkter, om produkterna inte innehåller alkohol som kan förtäras,
- 3) produkter som används för vetenskaplig forskning och undervisning eller för prover och analyser som är nödvändiga inom laboratorieverksamhet,
- 4) produkter som ingår i aromämnen som används vid tillverkning av livsmedel eller av sådana drycker som innehåller högst 1,2 volymprocent etylalkohol,
- 5) produkter som ingår i läkemedel som avses i läkemedelslagen (395/1987) samt produkter som används vid tillverkning av läkemedel eller av produkter och utrustning enligt lagen om produkter och utrustning för hälso- och sjukvård (629/2010),
- 6) produkter som ingår i fyllda livsmedel eller andra livsmedel med en alkoholhalt på högst 8,5 liter ren alkohol per 100 kilogram choklad eller 5 liter ren alkohol per 100 kilogram av något annat livsmedel,
- 7) produkter som ingår i sådana kosttillskott som avses i en förordning av jord- och skogbruksministeriet som utfärdats med stöd av 7 § och 9 § 3 mom. i livsmedelslagen (23/2006),
- 8) produkter som används vid tillverkning av läskedrycker som avses i lagen om punktskatt på läskedrycker (1127/2010),
- 9) produkter som levereras till apotek som avses i läkemedelslagen, sjukhus som avses i lagen om specialiserad sjukvård (1062/1989) och hälsovårdscentraler som avses i folkhälsolagen (66/1972) för vetenskapliga eller medicinska ändamål, och
- 10) produkter som levereras till serviceproducenter som avses i lagen om privat hälso- och sjukvård (152/1990) för vetenskapliga eller medicinska ändamål.

Med sådan tillverkning som avses i 1 mom. jämföras kvalitetsövervakning och annan i produktionssammanhang nödvändig användning, produktutveckling samt rengöring som är nödvändig för maskiners och anordningars funktion.

Riksdagens svar RSv 186/2017 rd

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av 30 kap. 1 a § i strafflagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i strafflagen (39/1889) 30 kap. 1 a §, sådan den lyder i lag 641/2009, som följer:

30 kap.

Om näringsbrott

1 a §

Brott vid marknadsföring av alkoholdrycker

Den som i strid med 50 § i alkohollagen (/)

1) marknadsför starka alkoholdrycker,

2) till minderåriga riktar marknadsföring av svaga alkoholdrycker eller sammankopplar sådan marknadsföring med marknadsföring av andra produkter eller tjänster som är riktad till minderåriga, eller

3) vid sådan marknadsföring av svaga alkoholdrycker som avses i 2 punkten skildrar minderåriga,

ska för *brott vid marknadsföring av alkoholdrycker* dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av 17 § i lagen om ordningsbotsförseelser

I enlighet med riksdagens beslut

Riksdagens svar RSv 186/2017 rd

ändras i lagen om ordningsbotsföreläggelser (986/2016) 17 § som följer:

17 §

Alkoholföreläggelser

För uppsåtliga överträdelser mot alkohollagen (/) föreläggs ordningsbot som följer:

- 1) för förtäring av alkohol drycker i strid med förbudet enligt 85 § 1 mom., 40 euro,
- 2) för förtäring av alkohol drycker på allmän plats i strid med förbud som med stöd av 85 § 2 mom. har meddelats av polisen, 40 euro,
- 3) för innehav av alkohol drycker i strid med 83 § 2 mom. såsom person som inte har fyllt 18 år, 40 euro,
- 4) för innehav av starka alkohol drycker i strid med 83 § 2 mom. såsom person som fyllt 18 men inte 20 år, 40 euro,
- 5) för införsel av alkohol drycker i strid med 33 § såsom person som inte har fyllt 18 år, 40 euro,
- 6) för införsel av starka alkohol drycker i strid med 33 § såsom person som fyllt 18 men inte 20 år, 40 euro.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av 1 § i lagen om verkställighet av böter

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om verkställighet av böter (672/2002) 1 § 2 mom., sådant det lyder i lag 451/2016, som följer:

1 §

Lagens tillämpningsområde

På det sätt som föreskrivs i denna lag verkställs också en oljeutsläppsavgift enligt 3 kap. 1 § i miljöskyddslagen för sjöfarten (1672/2009), en försummelseavgift enligt 9 § i lagen om beställarens utredningsskyldighet och ansvar vid anlitande av utomstående arbetskraft (1233/2006), en påföljdsavgift enligt 11 a kap. 3 § i arbetsavtalslagen (55/2001), en försummelseavgift enligt 35 § i lagen om utstationering av arbetstagare, en försummelseavgift enligt 6 § i lagen om skyldighet att erbjuda kvitto vid kontantförsäljning (658/2013), en överträdelseavgift enligt 49 § och en påföljdsavgift enligt 51 § i lagen om ett påföljdssystem för och tillsynen över den gemensamma fiskeripolitiken (1188/2014) och en påföljdsavgift enligt 71 § i alkohollagen (/).

Riksdagens svar RSv 186/2017 rd

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av 9 kap. 1 § i fängelselagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i fängelselagen (767/2005) 9 kap. 1 § 4 mom., sådant det lyder i lag 393/2015, som följer:

9 kap.

Fångarnas egendom och inkomster

1 §

Innehav av egendom

Om egendomen inte kan förvaras, ska den returneras eller på fångens bekostnad sändas till det ställe som fången anvisar. Förskämt gods kan förstöras i närvaro av ett vittne. Bestämmelser om förstöring av alkoholdrycker och andra alkoholhaltiga ämnen finns i 86 § i alkohollagen (/). Bestämmelser om lämnande av narkotika för förstöring finns i 44 § i narkotikalagen (373/2008).

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av 5 kap. 1 § i häktningsslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i häktningsslagen (768/2005) 5 kap. 1 § 4 mom., sådant det lyder i lag 394/2015, som följer:

Riksdagens svar RSv 186/2017 rd

5 kap.

De häktades egendom och inkomster

1 §

Innehav av egendom

Om egendomen inte kan förvaras, ska den returneras eller på den häktades bekostnad sändas till det ställe som den häktade anvisar. Förskämt gods kan förstöras i närvaro av ett vittne. Bestämmelser om förstöring av alkoholdrycker och andra alkoholhaltiga ämnen finns i 86 § i alkohollagen (/). Bestämmelser om lämnande av narkotika för förstöring finns i 44 § i narkotikalagen (373/2008).

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av 4 kap. 1 § i lagen om behandlingen av personer i förvar hos polisen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om behandlingen av personer i förvar hos polisen (841/2006) 4 kap. 1 § 4 mom.
som följer:

4 kap.

De frihetsberövades egendom

1 §

Innehav av egendom

Om egendomen inte kan förvaras, ska den returneras eller på den frihetsberövades bekostnad sändas till det ställe som den frihetsberövade anvisar. Förskämt gods kan förstöras i närvaro av ett vittne. Bestämmelser om förstöring av alkoholdrycker och andra alkoholhaltiga ämnen finns i

Riksdagens svar RSv 186/2017 rd

86 § i alkohollagen (/). Bestämmelser om lämnande av narkotika för förstöring finns i 44 § i narkotikalagen (373/2008).

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av 65 § i barnskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i barnskyddslagen (417/2007) 65 § 1 mom. som följer:

65 §

Omhändertagande av ämnen och föremål

Om ett barn innehar berusningsframkallande ämnen eller redskap som särskilt lämpar sig för bruket av sådana, ska de omhändertas av anstalten. Likaså ska anstalten omhänderta ämnen eller föremål som ett barn innehar och som är avsedda att skada barnet eller någon annan. Anstalten får omhänderta ämnen eller föremål vars egenskaper gör att de lämpar sig för att äventyra barnets eller någon annans liv, hälsa eller säkerhet eller för att skada egendom, om det är sannolikt att barnet använder ämnena eller föremålen på det sätt som avses i denna bestämmelse. På överlämnande eller förstöring av omhändertagen egendom tillämpas vad som föreskrivs i någon annan lag. Bestämmelser om förstöring av alkoholdrycker och andra alkoholhaltiga ämnen som avses i alkohollagen (/) finns i 86 § i den lagen. När vården utom hemmet i anstalten upphör ska den omhändertagna egendomen återlämnas till barnet, om inte något annat föreskrivs om återlämnande eller förstöring av egendomen i någon annan lag.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Riksdagens svar RSv 186/2017 rd

Lag

om ändring av 6 § i lagen om Enheten för utredning av grå ekonomi

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Enheten för utredning av grå ekonomi (1207/2010) 6 § 1 mom. 5 punkten,
sådan den lyder i lag 308/2016, som följer:

6 §

Syftet med fullgöranderapporter

Fullgöranderapporter utarbetas till stöd för

5) de uppgifter som anges i 7 och 60 § i alkohollagen (/),

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av 14 § i livsmedelslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i livsmedelslagen (23/2006) 14 § 3 mom., sådant det lyder i lag 352/2011, som följer:

14 §

Handläggning av anmälningar om livsmedelslokaler

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården handlägger anmälningar om tillverknings- och lagringsställen som avses i 14 och 16 § i alkohollagen (/). Regionförvaltningsverket handlägger anmälningar om sådana detaljhandelsställen för alkoholdrycker som avses i 17 § 2 mom. och 26 § i den lagen.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av 46 g § i lagen om en marknadsordning för jordbruksprodukter

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om en marknadsordning för jordbruksprodukter (999/2012) 46 g § 2 mom., sådant det lyder i lag 652/2015, som följer:

46 g §

Registrering, användning och utlämnande av uppgifter som hänför sig till saluföring

Bestämmelser om registrering, användning och utlämnande av uppgifter finns i lagen om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem. Bestämmelser om registrering, användning och utlämnande av uppgifter som har lämnats till Tullen finns i 2 kap. i lagen om behandling av personuppgifter inom Tullen (639/2015). På registrering, hantering och utlämnande av uppgifter som har lämnats till Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården ska 64 och 66 § i alkohollagen (/) tillämpas trots det som i 66 § 1 mom. i den lagen föreskrivs om förande av ett register för handläggning och övervakning av tillståndsärenden som avses i alkohollagen samt för alkoholstatistiken.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av 217 § i lagen om tjänster inom elektronisk kommunikation

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om tjänster inom elektronisk kommunikation (917/2014) 217 §, sådan den lyder i lag 558/2016, som följer:

Riksdagens svar RSv 186/2017 rd

217§

Marknadsföring av vissa produkter

Bestämmelser om marknadsföring av tobaksprodukter finns i tobakslagen (549/2016). Bestämmelser om marknadsföring av alkoholdrycker finns i alkohollagen (/). Bestämmelser om marknadsföring av läkemedel finns i läkemedelslagen (395/1987).

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av 82 § i tobakslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i tobakslagen (549/2016) 82 § som följer:

82 §

Myndigheternas meddelanden

Arbetarskyddsmyndigheterna, kommunen och vid behov polisen ska underrätta den tillståndsmyndighet som avses i alkohollagen (/) om överträdelser av bestämmelserna om rökrum och byggnadstillsynsmyndigheten om överträdelser av bestämmelser och föreskrifter om byggande och underhåll eller reparations- och ändringsarbeten när det gäller rökrum.

Tillståndsmyndigheten enligt alkohollagen ska underrätta arbetarskyddsmyndigheten och kommunen om den upptäcker överträdelser av bestämmelserna om rökrum och om tobaksrökning utomhus. Arbetarskyddsmyndigheten och den kommunala tillsynsmyndigheten ska underrätta varandra om överträdelser av de bestämmelser och föreskrifter som avses ovan.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av lagen om tillsyn över ekologisk produktion

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om tillsyn över ekologisk produktion (294/2015) 2 §, 3 § 7 och 8 punkten samt 23 § 2 mom. som följer:

2 §

Förhållande till annan lagstiftning

På marknadskontrollen av ekologiskt producerade livsmedel tillämpas livsmedelslagen (23/2006), på marknadskontrollen av ekologiskt producerat foder foderlagen (86/2008), på marknadskontrollen av ekologiskt producerade alkoholdrycker och ekologiskt producerad sprit alkohollagen (/), på marknadskontrollen av ekologiskt producerat utsäde lagen om handel med utsäde (728/2000) och på marknadskontrollen av ekologiskt producerat plantmaterial lagen om plantmaterial (1205/1994).

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

- 7) *alkoholdryck* alkoholdryck som avses i 3 § 1 mom. 2 punkten i alkohollagen,
8) *sprit* sprit som avses i 3 § 1 mom. 5 punkten i alkohollagen,

23 §

Registeransvarig

Registeransvarig när det gäller de uppgifter som avses i 7 § i denna lag är dock Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården. Registret förs med stöd av 66 § i alkohollagen.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Riksdagens svar RSv 186/2017 rd

Lag

om ändring av 2 § i lagen om Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården (669/2008) 2 § 1 mom. 1 punkten, sådan den lyder i lag 1233/2016, som följer:

2 §

Uppgifter

Verket ska sköta följande:

1) den tillståndsförvaltning, styrning och tillsyn som föreskrivs för verket i lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården (559/1994), lagen om yrkesutbildade personer inom socialvården (817/2015), folkhälsolagen (66/1972), lagen om företagshälsovård (1383/2001), lagen om specialiserad sjukvård (1062/1989), hälso- och sjukvårdslagen (1326/2010), mentalvårdslagen (1116/1990), lagen om privat hälso- och sjukvård (152/1990), lagen om smittsamma sjukdomar (1227/2016), lagen om hälsovården inom försvarsmakten (322/1987), lagen om elektronisk behandling av klientuppgifter inom social- och hälsovården (159/2007), lagen om elektroniska recept (61/2007), socialvårdslagen (1301/2014), lagen om privat socialservice (922/2011), lagen angående specialomsorger om utvecklingsstörda (519/1977), hälsoskyddslagen (763/1994), alkohollagen (/), tobakslagen (549/2016), gentekniklagen (377/1995), lagen om produkter och utrustning för hälso- och sjukvård (629/2010) och lagen om Enheten för hälso- och sjukvård för fångar (1635/2015),

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av 5 § i lagen om organisering av det förebyggande rusmedelsarbetet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om organisering av det förebyggande rusmedelsarbetet (523/2015) 5 § 2 mom. 5 punkten, sådan den lyder i lag 553/2016, som följer:

Riksdagens svar RSv 186/2017 rd

5 §

Organet har i uppgift att

5) sörja för att de kommunala åtgärder som avses i 4 punkten samordnas med de åtgärder som hör till eller stöder det förebyggande rusmedelsarbetet inom polisen, inom tillsynen över efterlevnaden av alkohollagen (/) och tobakslagen (549/2016), inom näringslivet och i synnerhet inom de allmännyttiga sammanslutningar som deltar i det förebyggande rusmedelsarbetet.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av 11 § i tullagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i tullagen (304/2016) 11 § 1 mom. som följer:

11 §

Omhändertagande av varor

Om Tullen konstaterar att förutsättningarna för införsel, utförsel, överföring eller transitering av en sådan vara som avses i 10 § 1 mom. inte uppfylls, eller om Tullen i samband med tullkontroll konstaterar att en person enligt 83 § i alkohollagen (/) inte har rätt att inneha en vara, ska Tullen besluta att omhänderta varan.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Riksdagens svar RSv 186/2017 rd

Lag

om ändring av 47 § i lagen om privata säkerhetstjänster

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om privata säkerhetstjänster (1085/2015) 47 § 3 mom. som följer:

47 §

Fråntagande av förbjudna föremål och ämnen

En ordningsvakt har rätt att frånta en person som har brutit mot förbudet i 85 § 1 mom. i alkohollagen (/) alkoholdrycken med kärll och bevisligen förstöra den.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av 11 c § i lagen om bemötande av utlänningar som tagits i förvar och om förvarsenheter

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om bemötande av utlänningar som tagits i förvar och om förvarsenheter (116/2002) 11 c § 2 mom., sådant det lyder i lag 814/2015, som följer:

11 c §

Lagring och återlämnande av egendom

Om egendomen inte kan lagras, ska den återlämnas eller på bekostnad av den som tagits i förvar skickas till en av honom eller henne angiven plats. Saker som förfars får förstöras i närvaro av ett vittne. Bestämmelser om förstöring av alkoholdrycker och andra alkoholhaltiga ämnen finns i 86 § i alkohollagen (/). Bestämmelser om bortförande av narkotika för förstöring finns i 28 § i narkotikalagen (373/2008).

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av 25 § i lagen om militär disciplin och brottsbekämpning inom försvarsmakten

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om militär disciplin och brottsbekämpning inom försvarsmakten (255/2014)
25 § 2 mom. som följer:

25 §

Undersöknings- och genomsökningsrätt för kommandören för ett truppförband

Försvarsmaktens egendom, såsom vapen, skjutförnödenheter och sprängämnen, som personer som avses i 1 mom. olovligen innehar samt narkotika och alkoholdrycker som de innehar olagligt eller olovligen får tas i förvar. Utöver vad som föreskrivs i 86 § i alkohollagen (/) får en alkoholdryck i ett öppnat eller öppet kärl förstöras genom beslut av en tjänsteman eller en militärperson som har rätt att verkställa gripande. Om inte alkoholdrycken förklaras förverkad med stöd av 10 kap. i strafflagen, ska den återlämnas vid en lämplig tidpunkt och senast vid tidpunkten för hemförlovningen eller befrielsen från annan tjänstgöring. Bestämmelser om förfarandet vid innehav av narkotika finns i narkotikalagen (373/2008).

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av 1 kap. 6 § i lagen om rättegång i marknadsdomstolen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om rättegång i marknadsdomstolen (100/2013) 1 kap. 6 § 1 mom. 11 punkten
som följer:

Riksdagens svar RSv 186/2017 rd

1 kap.

Allmänna bestämmelser

6 §

Marknadsrättsliga ärenden

Marknadsdomstolen handlägger som *marknadsrättsliga ärenden* de ärenden som hör till dess behörighet enligt

11) alkohollagen (/),

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om upphävande av 7 § 2 mom. i läkemedelslagen

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs 7 § 2 mom. i läkemedelslagen (395/1987), sådant det lyder i lag 773/2009.

2 §

Denna lag träder i kraft den

20 .

Helsingfors 19.12.2017

Riksdagens svar RSv 186/2017 rd

På riksdagens vägnar

talman

generalsekreterare